

ŠTA (NE) TREBA ZNATI O NASTANKU I LEČENJU RAKA

Savremena medicina, ne samo da zna tačno kako nastaje rak, već zna i da ga veoma efikasno eliminiše i to bez ubijanja zdravih ćelija, bez slabljenja imunog sistema i bez odsecanja delova tela.

Ali, surova je istina da se već decenijama, najviše u SAD, proganjaju i šikaniraju svi istraživači i lekari koji su uspeli da naprave lekovitu formulu protiv raka. O tome se, naravno, u vodećim medijima ne piše. Tek sa Internetom dobili smo neke informacije o njihovoj borbi i stradanju, o perfidnoj represiji i smicalicama koje im podmeće američka Federalna agencija za hranu i lekove (FDA) kako bi sprečila da njihovi medikamenti stignu do obolelih. Ernst. T. Krebs, Rojal Rajf, Džozef Gold, Džejms Šeridan, Matijas Rat ... samo su neka imena koja nisu ušla u istoriju medicine.

Možda "nema dokaza" da alternativna medicina leči, ali ima mnogo dokaza da konvencionalna sakati i ubija. Neka zato svako razmišlja svojom glavom pošto pročita šta se sve o raku danas zna.

Priredila: Ivona Živković

Tumor je simptom raka i on uopšteno govoreći ne ugrožava život pacijenta (osim u slučajevima kad se nalazi na mestu gde ugrožava vitalne funkcije). Ono što predstavlja opasnost je širenje raka (metastaza). Širenje raka može zaustaviti samo imuni sistem organizma. Primenom hemoterapije i zračenja slabi se imuni sistem. Ovaj stav izneo je još sedamdesetih godina prošlog veka Dr Filip Binzel.

U svojoj knjizi "Skrivena istina o raku", doktor Keiči Morišita kaže sledeće: "Ako krv proizvede mnogo kiseliye stanje, onda viškovi te kiselosti moraju negde u organizmu da se odlože. Ako se ovaj nezdrav proces nastavlja godinama, ovi delovi tela (deponije kiseline) postaju previše kiseli i njihove ćelije počinju da umiru. Druge ćelije u pogođenom području mogu preživeti, ali postaju nenormalne. Njih nazivamo malignim. One ne odgovaraju na moždane komande. Takve ćelije se umnožavaju bez kontrole i to stanje se naziva kancer".

"Moderna medicina u SAD tretira ove ćelije kao da su bakterije ili virusi. Oni koriste hemoterapiju, zračenje i hirurgiju da bi lečili kancer. Ali ni jedan od tih tretmana neće pomoći ako kiselina sredina ostaje", zaključuje doktor Morišita.

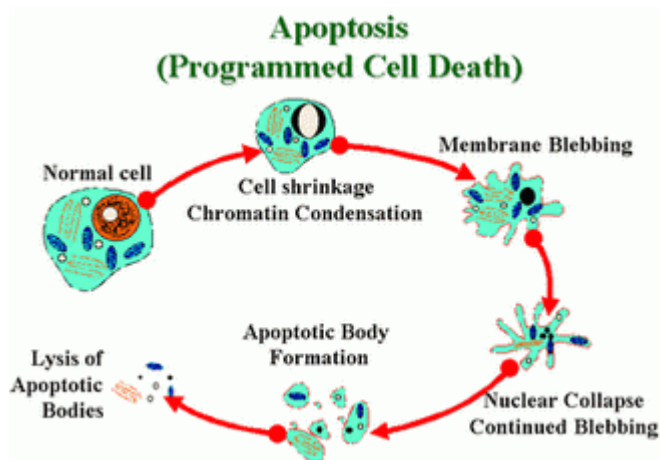
Do istog ili sličnog zaključka je došlo mnogo istraživača, često u isto vreme, a na različitim mestima, potpuno nezavisno jedan od drugog. I to je logično, jer se sa napretkom biohemije dolazilo do novih saznanja o funkcionisanju ćelije.

Rak je elektro-biohemijski poremećaj koji nastaje na nivou ćelije i sve alternativne terapije usmerene su ka tom cilju - uspostavljanju pravilnog elektro-hemijskog procesa, ne samo u kanceroznoj ćeliji, već i u čitavom organizmu. Samo tako može se sprečiti recidiv i eventualna metastaza (širenje raka).

ZAŠTO NASTAJE KANCER?

Život je posledica složenog elektro-bio-hemijskog procesa koji se odigrava u čitavom organizmu i svakoj ćeliji. Ovaj proces je na ćelijskom nivou tačno programiran za svaku ćeliju. Sve ćelije u organizmu zato moraju biti solidarne i precizno odrađivati ono što im je biološkim programom naloženo. Po tom programu ćelije se stalno dele i umiru. Na njihovo mesto dolaze nove ćelije. Recimo, nakon loma kosti specijalne ćelije (nalik trofoblastnima) se pretvaraju u koštane ćelije,

umnožavaju se kako bi popunile sva oštećenja na mestu preloma i kada posao završe- prestaju sa umnožavanjem i umiru. Ukoliko ove ćelije ispadnu iz programa, one ne prime poruku da je posao završen i nastvljaju da se umnožavaju. Takve ćelije se zatvaraju za sve poruke i ne primaju instrukcije koje se elektro-biohemijski prenose kroz čitav organizam - da treba da umru.

Odstupanje od programa stvara "neposlušnu" ćeliju koja svojim nekontrolisanim ponašanjem može da napravi haos u čitavom organizmu i da ga tako poremeti, da sam organizam na kraju umre. To su kancerozne ćelije koje se ponašaju nesolidarno, razmnožavaju se nepotrebno i prekomerno, otimaju hranu drugim ćelijama i odbijaju da izumru u skladu sa programom-što se naziva apoptoza. Ljudi oboleli od raka zapravo umiru od neuhranjenosti.

Razlozi za nastanak ove neposlušnosti su poremećaji u složenom elektro-biohemijskom procesu, odnosno narušavanje neophodnog metaboličkog balansa. Dakle, kancer je poremećaj metabolizma.

Do ovog poremećaja dolazi usled delovanja radioaktivnih čestica i toksičnih supstanci u vazduhu i hrani koje ćelija ne prepoznaje kao opasne, a unese ih u sebe.

Izlaganje Suncu ne remeti metabolizam - to je valjda svakom jasno. Bez Sunca nema života, pa priče o štetnosti Sunca predstavljaju laž onih koji toksičnim hemikalijama zarad svog profita zagađuju životnu sredinu i industrijsku hranu. A jedan u lancu takvih zagađivača je hemijsko-farmaceutsko-naftni korporativni biznis. Drugi je profitabilna industrija hrane i treći je vojni kompleks. Četvrti problem je [ispošćeno i zatrovano zemljište](#).

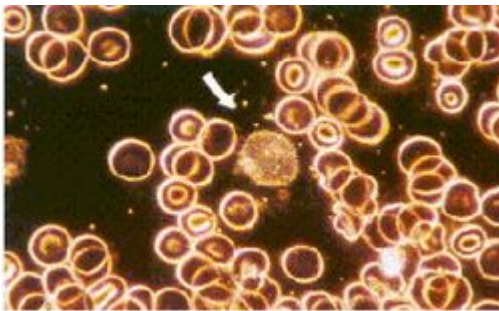
„Ne održavamo se u životu od hrane koju jedemo, već od energije koju sa hranom unosimo“, rečenica je poznatog biohemičara i agronoma dr Kerija Remsa (1903-1985). Ako u hrani koju konzumiramo nema dovoljno energije i neke ćelije u njemu će ostati bez energije. Kada se ćelije u organizmu ne napajaju adekvatnom energijom one lošije funkcionišu. Kao kada aparat koji je predviđen da radi na jednom električnom naponu, uključite na manji. Neke masne kiseline ne daju adekvatnu energiju ćeliji, ma koliko je sa hranom uzimali. Energija iz njih umesto da završi u ćeliji ostaje neiskorišćena, a masti se talože na zidovima krvnih sudova. Medicina to naziva arterioskleroza.

Da li u hrani ima energije ili nema zavisi od zemljišta na kome rastu biljke koje jedemo. Pisali smo o tome kako je [veštačko đubrivo najobičnija prevara](#) i da ono ne sadrži neophodne minerale koji su provodnici električne energije. Bez minerala nema života, jer ga nema bez električne energije. Sve u [svemiru stvoreno je iz električne energije](#). Čovek je deo tog električnog univerzuma.

"Đubrivo (podloga) je sve, klica je ništa", izjavio je i čuveni Luj Paster na samrtničkoj postelji. Ovo se odnosilo na njegovo stalno suprotsavljanje teoriji biohemičara Antoana Bešama koji je tvrdio da klice u organizmu nisu uzrok bolesti već posledica biohemijskog poremećaja, odnosno kiselosti sredine u kojoj se one nalaze. Bešam je pod mikroskopom video u krvi bele tačkice i nazvao ih protitima. To su najmanje proteinske tvorevine, najmanje žive jedinice. Protiti se u manje ili više kiselost sredini formiraju kao virusi, bakterije ili gljivice sa ciljem da očiste kiselu sredinu. Biologija, međutim, zahvaljujući uticaju Pastera, ovo već decenijama ignoriše. Diskreditacija Bešama i odbacivanje njegove teorije je tema za poseban tekst.

Klice u organizmu moraju da postoje normalno, ali one zbog bolesti (poremećaja) menjaju oblik. One su pleomorfne.

Protiti su sićušne tačkice i vidljivi su na svakom mikroskopu kada se krv analizira na crnoj podlozi. Kružići su crvena krvna zrnca. Ove tačkice biolozi već decenijama uporno ignorišu.

Da virus raka postoji i da se pojavljuje bar u četiri oblika, otkrio je prvi još [Rojal Rejmond Rajf](#), a kasnije to potvrdila dr Virdžinija Livingston. Dakle, Paster je priznao da nije bio u pravu kada je tvrdio da su klice (bacili) izazivači bolesti i da oni ulaze spolja u organizam. One su posledica bolesti. [Vakcinacija je opasna besmislica](#), to je danas mnogima jasno. Ona je samo biznis i velika prevara.

Tako je doktor Rems postavio svoju "biološku teoriju jonizacije". On je otkrio da sve promenljive vrednosti u ljudskom "djubrivo" mogu biti određene za jednu osobu iz analize urina i pljuvačke. Njegov test je sadržavao 7 parametara u optimalnim vrednostima koje navodimo. Šećer po Brix skali (1.5) urin (pH 6.4), pljuvačka (6.4), provodljivost (7), ostaci uginulih ćelija (1) nitrat-nitrogen (3), amonijak-nitrogen (3).

Po Remsovoj teoriji biološke jonizacije sva energija koju koristi bilo koji organizam odnosno ćelija je proizvedena delovanjem između anjona i katjona.

Anjon (kao OH-) može dati energiju kada to stvara otpor sa jednim katjonom, kao H+. Količina OH- anjona i H+ katjona u soluciji određuju kiselost solucije i tako pH.

Kako je Enderlajn pokazao **"naše telo savršeno funkcioniše u harmoniji sa svim protitima u njemu kada je pH 7.4 što je blizu neutralne solucije"**.

Savršeni odnos katjona i anjona znači zdravo funkcionisanje organizma. Tada se on napaja sa najviše energije. U toj tački krv mora imati pH (7.4), pljuvačka i urin 6.4. Nisu potrebni nikakvi invazivni medicinski testovi da bi se ovo otkrilo. Ukoliko se ove vrednosti stalno održavaju organizam funkcioniše savršeno i živi veoma dugo.

Ali, svaki poremećaj u napajanju energijom može negde na ćelijskom nivou izazvati "kratak spoj".

Dobitnik Nobelove nagrade pre više od sedamdest pet godina, dr Oto Warburg opisao je šta se događa unutar kancerozne ćelije: **"Normalna ćelija postaje neprijateljska kada više nije u stanju da uzima kiseonik da bi pretvarala glikozu u energiju putem oksidacije. U odsustvu kiseonika ćelija se preobrati na primitivan program ishrane kako bi se održala stvarajući glikozu - fermentacijom. Mlečna kiselina proizvedena fermentacijom smanjuje ćelijski pH (balans kiselo alkalni) i razara sposobnost DNA i RNA da kontrolišu ćelijsku deobu... Ćelija onda počinje da se nekontrolisano umnožava. Mlečna kiselina istovremeno uzrokuje intenzivan lokalni bol i razara ćelijske enzime. Zbog toga se rak pojavljuje kao brzo rastuća ćelijska masa sa jezgrom mrtvih ćelija"**

U odsustvu kiseonika glikoza otpočinje fermentaciju kako bi stvorila mlečnu kiselinu. Ovo uzrokuje da ćelijski pH opadne između 7.3 i 7.2 pa i do 7.0. Kasnije može pasti i na 6.5 dok u podmaklim stadijumima metastaze kancera pH opada 6.0 i do 5.7.

"Niko danas ne može reći da ne zna šta je kancer i šta je njegov uzrok. Naprotiv, ne postoji bolest čiji su početni simptomi bolje shvaćeni, tako da današnje neznanje nije više opravdanje da se ne može učiniti više na prevenciji", izjavio je doktor Warburg još 1966. godine.

Tako svaka terapija koja se primenjuje u lečenju raka ima dva cilja: da zaustavi dalji proces nekontrolisanog rada ćelija, odnosno alkalno-kiseli debalans i da uništi neposlušne ćelije već formiranog tumora.

Ovaj metabolički debalans mnogi, koji su se izlečili od raka samo promenom ishrane, očitno su sami otklonili. Ostaje samo pitanje kako ukloniti malignu izraslinu, odnosno kako da imuni sistem pristupi ćeliji koja je prestala da prima poruke i naloži joj programiranu smrt (apoptozu).

Jedan način je da se kanceroznoj ćeliji ubaci sa hranom otrov i da se ona ubije, a drugi da se na prevaru natera da primi poruku tako što joj se otvore strujni putevi i ubaci poruka da treba da izvrši - apoptozu.

KAKO KANCER PRODAJE MEDICINSKE APARATE

Moderne bolnice i privatne klinike se danas najčešće i reklamiraju sa skupim aparatima za dijagnostiku. O metodama lečenja malo se govori jer su one manje -više uniformne. Te su terapije nametnuli svetski zdravstveni autoriteti koji direktno ili indirektno rade u skladu sa interesima farmaceutske industrije. Sa njima u dila su i razna Društva za borbu protiv raka, koja zapravo rade na perfidnoj propagandi konvencionalne medicine i zastrašivanju ljudi. Oni će vam stručno objasniti da ni jedna alternativna terapija nije dokazani lek protiv raka. O tome da je konvencionalna medicina dokazano smrtonosna i brutalna, neće pominjati.

Ti zdravstveni autoriteti odavno su preuzeli i edukaciju i istraživačke institucije, pa mnogi lekari širom sveta i razmišljaju samo u okvirima koje im je medicinska skola postavila.

U ovom kontrolisanom sistemu edukacije i konvencionalne terapije najgore, izgleda, prolaze pacijenti oboleli od raka. Na žalost, tu je i profit najveći. Tako jedan konvencionalni tretman hemoterapijom može da košta i preko 300 000 dolara, dok neki alternativni medikamenti, kao na primer natrijum bikarbonat (što ćemo kasnije opisati) - košta tri dolara. **Ko je lud da leči za tri dolara?**

Vremenom je i kod pacijenata stvoreno uverenje da za lečenje ozbiljnih bolesti kao što je rak, mora postojati i veoma skupa i "ozbiljna" dijagnostika i terapija. Ljudi su danas navikli da "pravo lečenje" od raka ide uz pilule, injekcije, invazivne biopsije, skupe laboratorijske analize, skeniranja i komplikovanu hirurgiju.

Reći nekom ko je oboleo od raka da je lek promena hrane - deluje suviše primitivno, zar ne?

Ovu ljudsku ubeđenost savremeni farmakobiznis savršeno koristi za svoj profit.

Savremena konvencionalna medicina koja prihvata samo klasičnu hemoterapiju i zračenje u lečenju kancera uništava i zdrave ćelije. Ako mislite da lekari nisu u stanju da lociraju samo kancerogene ćelije, pa moraju da truju i zrače i zdrave, varate se. Upravo konvencionalna medicina zna da pomoću glikoze locira kancer i to koristi, ali ne za lečenje, već za jedan drugi biznis. Sada ćete saznati koji.

Nova tehnika snimanja kancera je popularna tomografija ili PET skeniranje i obavlja se tako što se pacijentu kod koga se sumnja da ima kancer pre snimanja ubrizgava u krv solucija radioaktivne glikoze, kao izotop indikator.

Pošto se zna da kancerogene ćelije konzumiraju 15 puta više glikoze nego normalne, kancerogene će tako uzeti 15 puta više radioaktivne glikoze. Cilj je da se tako kancerogene ćelije pokažu pod X-zracima.

Nisu li tako istraživači odavno mogli da naprave i kombinaciju neke otrovne hemikalije, upakuju je u glikozu i puste u krvotok? I to bi bila precizna hemoterapija gde bi otrov tačno naciľjao kanceroznu ćeliju i samo nju otrovao. Nije li to suština terapije sa [Laetrlom, dr Krebsa](#) gde molekul cijanida ulazi u kanceroznu ćeliju sa glikozom iz koštice od kajsija?

Umesto toga konvencionalna medicina koristi ovo znanje samo da bi doktori kancer locirali i imali lepšu sliku i, naravno, bavili se onda rukovanjem PET aparatom i skupom pripremom u nuklearnim akceleratorima dugoživućih radionukleida (i za to je iz državne kase Srbije već izdvojeno oko četiri miliona evra).

Konvencionalna medicina, inače, danas više posmatra pacijente preko monitora i mikroskopa, a ne direktno. Ako mašina ne primeti da ste već mrtvi, lekaru će za to biti potrebno još vremena.

Naravno, nećemo ovde tvrditi da je kupovina ovih aparata zbog lepše slike koja se doktorima prikazuje cilj nečijeg nuklearnog biznisa i teških obmana ministra zdravlja Srbije (u četiri mandata) i [ekipe](#).

Nećemo ovde pominjati ni najmanje 6 miliona evra koje je vlada Srbije izdvojila za Nacionalni PET centar i akcelerator u Vinči koji će proizvoditi radio nukleide koji se koriste u dijagnostici i koji učestvuju u procesu nekakve "anihilacije" i stvaranju "antimaterije" (!?) One koji veruju u postojanje "antimaterije" i "anihilaciju" čestica nećemo podsećati da je sam Pol Dirak svojevremeno savetovao naučnicima da se okanu traganja za česticama.

Nećemo ovde pominjati i da je i naš jedan mozak, [Milan R. Pavlović odavno utvrdio da ne postoji nikakva antimaterija i anihilacija čestica](#).

Dovoljno smo već rekli da su pacijenti u savremenoj medicini samo potrošači, odnosno razlog da se ovakav aparat kupi i komplikovana tehnika snimanja doktorima prikaže kao "veliko medicinsko dostignuće u dijagnostici". **Savremena konvencionalna medicina danas je, pre svega, kupovina medicinskih aparata i hemikalija. Trgovački sistem prevara koji sa tim mora da ide inkorporiran je i u medicinsku edukaciju odnosno ispiranje doktorskih mozgova.** Pohvalu ovoj ludosti zvanj Nacionalni PET centar zato je izveo globalistički Sorošev magazin ["VREME" u broju 837](#). Preporučujem vam da pažljivo pročitate ovaj tekst i pokušate da shvatite šta oni rade i gde idu milioni evra iz državnih fondova.

Nećemo ovde zato pominjati ni to što su "edukovanim" mozgovima predočene "pozitivne strane" PET skeniranja kao "daleko manje izlaganje pacijenta radijaciji". Pisali smo već da je [doktor Džon Vilijam Gofman, stručnjak za nuklearnu fiziku u medicini](#) odavno utvrdio da ne postoji manje i više opasna doza radijacija, već i najmanja može biti u određenim okolnostima smrtonosna.

Nećemo podsećati da je ukupna ozračenost (koja inače deluje kumulativno) u Srbiji nakon 1999. ogromna jer je zemlja bombardovana ne osiromašenim uranijumom, kako to pišu novine, nego radioaktivnim otpadom u kome se nalazi plutonijum. I to je TEŠKA ISTINA koja se od javnosti skriva i razlog zašto u Srbiji 22 000 ljudi godišnje umre od raka, 32 000 oboli.

Onaj ko sve to zna, a investira još najmanje 6 miliona evra u zračenje u Nacionalnom PET centru ima za cilj samo jedno - GENOCID GRAĐANA SRBIJE!

Jedina zdravstvena politika u Srbiji nakon bombardovanja 1999. morala je biti ZABRANA UPOTREBE svih vrsta X-zračenja u medicini. Ali nije! Zato ministar ne sme biti niko drugi, osim četiri puta "izabranog" kadrovika, Tomice Milosavljevića.

I Nikola Tesla može samo da se okreće u grobu jer su ovi "genijalci" akceleratoru u Vinči dali njegovo ime.

Dakle, **ko god ima mozga - shvatiće** i o tome nećemo detaljno pisati.

Ali, ćemo primetiti da je logično da je neko od istraživača, kome je cilj bio upravo eliminacija maligne izrasline, takvu ciljanu terapiju i smislio.

Zapravo, smišljeno je mnogo takvih terapija. Skoro sve "alternativne" formule imaju za cilj da malignu ćeliju, koja je kisela, učine alkalnom kako bi je onda imuni sistem likvidirao.

Pogledajmo nekoliko formula:

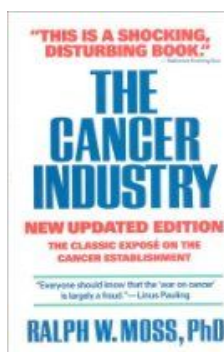
Teorijski ništa nije bolje u lečenju raka nego napraviti ćeliju kancera alkalnom. Ima nekoliko načina da se to postigne. I savremena medicina to odavno zna. Samo tvrdokorni zagovornici klasične hemoterapije i zračenja to ne znaju i ne žele da znaju. Jednostavno zato što im to ne donosi novac.

HEMOTERAPIJA SA DMSO

Umesto glikoze ovde se kao mamac koristi Dimethylsulfoxide (DMSO). DMSO hemijski može da se veže za izvesne vrste otrova koji se koriste u hemoterapiji i onda DMSO (koji uvek precizno cilja samo kancerozne ćelije) odvuče otrov pravo u kanceroznu ćeliju. I ubije je. Samo nju.

Konvencionalna hemoterapija cilja na "brzorastuće ćelije", a to nisu samo ćelije raka već sve brzorastuće ćelije u organizmu (kao npr. ćelije u korenu kose ili na sluzokoži usta i creva...). Klasična hemoterapija očito ne cilja samo kancerozne ćelije. Ali...

Hemoterapija sa DMSO bi ugrozila biznis, smanjila prodaju hemikalija plus dopunskih lekova koji ublažavaju posledice hemoterapije. Period hospitalizacije bi bio kraći, dnevnice za lekare manje, profit bolnice manji... Sve to bi na globalnom tržištu smanjilo dobit za nekoliko stotina miliona dolara. Zato ovaj način lečenja mora biti alternativan. Ortodoksna medicina i dalje će morati da investira u "traženje" efikasnijih metoda u hemoterapiji.

TERPIJA INSULINOM

Još 1940. otkriveno je i da rak može biti lečen i insulinom. Insulin pomaže izvesnim hemikalijama koje se koriste u hemoterapiji da uđu u kanceroznu ćeliju. To je dovelo do otkrića Insulin Potentiation Therapy (IPT). U ranim danima primene ove terapije pacijent je morao da se dovede u insulinsku komu kako bi IPT bila efektivna. Ovo više nije slučaj, ali se IPT od strane ortodoksne medicine i dalje ignoriše.

TERAPIJA CEZIJUMOM

Tretman maligniteta pomoću cezijuma je rezultat rada najviše doktora A. Kejta Bruvera, mada on to praktično nikad nije primenio na pacijentima. Nekada je obolelima od raka davano šest grama cezijuma u prahu dnevno. I to je pokazalo rezultate. Ali molekul cezijuma u prahu je preveliki da bi ćelija kancera mogla da ga proguta. A ako cezijum ne dođe u unutrašnjost ćelije on ne može da deluje na nju.

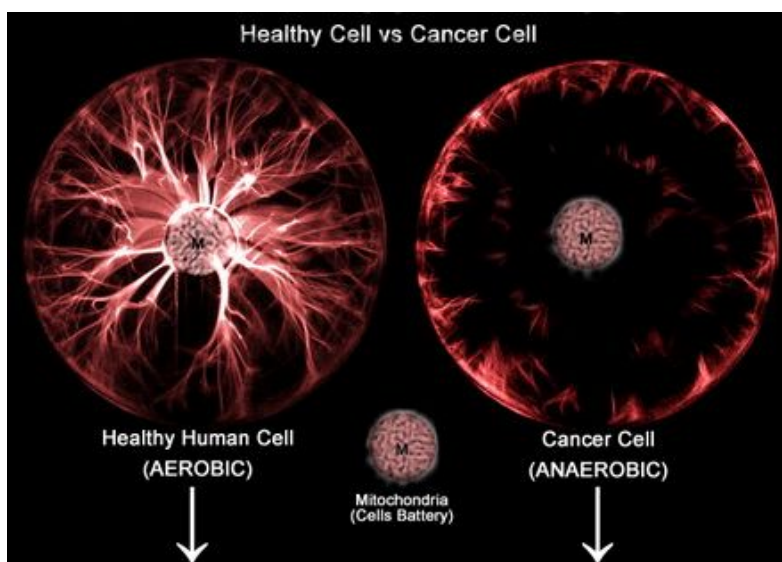
Danas se za ovu terapiju koristi tečni jonski cezijum hlorid. Kada uđe u ćeliju raka cezijum čini da ona postane alkalna (krv koja transportuje cezijum ne postaje alkalna već samo unutrašnjost kancerozne ćelije). Cezijum ulazi u kancerozne ćelije kada to drugi sastojci ne mogu.

Tako se kanceru ograničava uzimanje glikoze i on se izglednjuje. Kancerozne ćelije postaju slabe i bolesne. Zaustavlja se fermentacija čime se sprečeva da ćelija koristi glikozu. Neutrališe se mlečna kiselina koja je glavni uzrok ćelijskog nekontrolisanog umnožavanja. I to je sva terapija.

Poznati terapeut u lečenju raka cezijumom je bio nemački lekar dr Hans Nijper (1928-1998). Mnogi slavni Amerikanci su išli kod njega na tretman uključujući jednog američkog predsednika. "Tečni jonski cezijum hlorid kanceroznu ćeliju čini alkalnom i do 8.0 i više. Tako bolesnu **imuni sistem je konačno likvidira**. Krvni serum ostaje i dalje na normalni ili približno 7.4. Ne samo da se ovim tumor nakon nekoliko nedelja smanjuje već se prekida proces daljeg pretvaranja zdravih ćelija u kancerozne. Bol od tumora se zaustavlja 12 do 24 časa od prve terapije".

TERAPIJA SA POLY MVA SOLUCIJOM

Jedna od najinteligentnijih terapija za ubijanje kancera je terapija koja uspeva da kanceroznoj ćeliji doturi informaciju da se sama ubije. To je terapija sa jedinjenjem Poly MVA.

Normalna ljudska ćelija je aerobna (troši kiseonik) i održava normalan električni protok u ćeliji (ATP 36), vibrira i prima poruke. Tako dobija i poruku za apoptozu. Kancerозна ćelija ima nizak nivo potrošnje kiseonika (anaerobna je) i veoma nizak protok električne energije (oko 1 ATP). Ova ćelija ne prima poruke i nije u stanju da izvrši apoptozu. Naprotiv, nekontrolisano se umnožava.

Poly MVA je jedinjenje koje se preko krvi ili digestivnim putem ubacuje u organizam i njega konzumiraju sve ćelije i normalne i kancerodne. Poly MVA je jedinstvena formula hranjivog sastojka koji sadrži mešavinu Paladijuma i alfa lipoidnih kiseline (LAPd), vitamin B1, B2 i B12, Formilmetionina, Acetil cistina i tragove Molibdena, Rodijuma i Rutenijuma. Poly MVA formulu je izmislio doktor Meril Garnet, biohemičar i istraživač raka. On se bavio biologijom, hemijom i električnim inženjeringom. Ovako objedinjeno znanje mu je pomoglo da inženjerski reši problem kako uništiti anaerobne ćelije raka.

Kada se ova solucija ubaci u ćeliju ona menja električni potencijal povećanjem naelektrisanja DNA u ćeliji. Praktično se u DNA ubacuje jedan elektron i otvaraju se strujni putevi ka mitohondriji (ćelijskoj bateriji). Poly MVA lako prolazi kroz membranu normalne ćelije i kancerodne ćelije. Kada Poly MVA uđe u normalnu (na slici levo) ćeliju isporučuje električnu struju mitohondriji koja je dalje redistribuirana kroz ćeliju preko postojećih električnih puteva. Kako se struja redistribuirana, na zdravoj ćeliji ne nastaju nikakva oštećenja.

Kada Poly MVA uđe u kancerodnu ćeliju (u sredini), takođe isporučuje struju mitohondriji. Ali kancerodnoj ćeliji nedostaju električne putanje koje su neophodne da bi dalje redistribuirala struju kao zdrava ćelija. Tako se navala električne struje, koja ne može dalje da se redistribuirana, zadržava u mitohondriji i oštećuje je. To podstiče oslobađanje "citohroma c" i to je prvi korak u programiranom procesu odumiranja ćelije (apoptozu). Naime, tada se aktiviraju enzimi "caspase-3" koji pritiskaju zidove ćelijske membrane iznutra i ona puca (desno). Tako je kancerodna ćelija uništena.

Da napomenemo da se ova terapija nikada ne kombinuje sa drugim terapijama. Solucija Poly MVA prolazi i kroz moždano krvnu barijeru u slučaju tumora mozga i kroz koštanu srž kad je u pitanju akutna limfocitna leukemija. Zato se mora voditi računa o maksimalnim dozama određenih hranjivih sastojaka u toku terapije. Tada se ne smeju davati alfa lipoidne kiseline, ni multivitamini

kao dodaci. Ono što se konzumira sa hranom, kažu, nije problem. I dnevni unos vitamina C se ograničava na 250 mg na dan. I tu se traži ograničenje multivitamina. C vitamin iz hrane, takođe, nije problem.

Tretman sa Poly MVA košta oko 3.600 dolara plus dnevnice lekara jer ovu terapiju mora da radi samo lekar koji ima sa njom iskustvo. Danas se vrši na "Wolfe Clinic".

HIDRAZIN SULFAT

Preparat koji se i kod nas proćuo kao efikasan u tretmanu raka je Hidrazin sulfat (Hydrazine sulphate). Preko nekih uvoznika lekova on stiže u Srbiji uglavnom iz Rusije. Uz preparat stiže i receptura za njegovo korišćenje. **Ali, hidrazin sulfat se tako ne sme uzimati, jer može imati fatalne posledice.**

Naime sve terapije za lećenje raka proizvode u organizmu elektro-hemijske reakcije na ćelijskom nivou i one se moraju biti pod kontrolom stručnjaka koji ima iskustvo u primeni određenog hemijskog jedinjenja.

Ćitav organizam je veoma složena elektro-bio-hemijska laboratorija. I najmanja nepoželjna hemijska reakcija može pod određenim uslovima biti fatalna. Posebno, ako nismo svesni da smo je proizveli i organizam nam godinama o tome ne daje vidljive simptome. A to je upravo slučaj sa rakom.

Istina je da hidrazin sulfat zaustavlja jedan biohemijski proces koji pomaže ishrani kanceroznih ćelija, ali **ovaj preparat ne leći od raka, jer ne uništava maligne ćelije, kao ni uzrok njihovog nastanka.** On se koristi samo kao vrlo efikasno **pomoćno sredstvo** u koje **usporava umnožavanje ćelija raka**, tako što ih ometa u ishrani i iscrpljuje.

Kako deluje hidrazin sulfat ?

Anaerobna ćelija raka, zbog nemogućnosti da oksidiše, hrani se fermentacijom glikoze. A energija koju tako uspeva da proizvede je suviše mala i nedovoljna za ishranu. Kancerozna ćelija iz glikoze izvlaći samo oko pet procenata potrebne energije, pa ostatak koji je unet sa hranom ostaje neiskorišćen. Zbog toga ćelija ostaje gladna (traži još energije) i grozničavo nastoji da se doćepa još molekula sa glikozom iz kojih će opet izvlaćiti oko pet procenata potrebne energije.

Ukoliko se u organizam ne unosi šećer u velikim kolićinama ćelije kancera moraju da ga otimaju od zdravih ćelija. Tako se i normalne ćelije vremenom izgladnjuju i ostaju bez dovoljno energije. Fermentacija kanceroznu ćeliju čini veoma kiselom (i zato njima ne odgovara da budu alkalne). Tokom fermentacije proizvodi se mlećna kiselina koja onda odlazi u jetru, tamo se razlaže i pretvara u glikozu. Ovu glikozu ponovo grabi gladna kancerozna ćelija i stvara se začarani krug u kome kancerozna ćelija opstaje i hrani se rasipajući energiju. Posledica ovoga je da ćitav organizam vremenom slabi zbog povećane potrošnje energije koja se neracionalno troši za stvaranje energije u kanceroznoj ćeliji.

Ovaj poremećaj se u medicini naziva kaheksija i karakteriše ga mršavost i potpuna izgadnelost organizma. Ona se razlikuje od mršavosti koja nastaje namernim gladovanjem jer kod kaheksije postoji i ogroman utrošak energije, zbog abnormalnog rada ćelija, pa se više energije utroši na njeno stvaranje.

Kaheksija je hronična bolest koja stvara patološku anoreksiju. Obolelom je i pored toga što on prestaje sa unosom hrane, jer nema apetit, ishrana organizma neophodna, pa on počinje da jede sam sebe, odnosno troši sve zalihe energije koje su mu na raspolaganju.

Tako **prekinuti potpuno unos šećera kod obolelih od kancera može da izazove kaheksiju**. Ovaj začarani krug može da prekine hidrazin sulfat time što u jetri sprečava konverziju mlečne kiseline u glikozu. Enzim u jetri koji konvertuje mlečnu kiselinu u glikozu je phosphoenolpyruvate carboxykinase (PEPCK) i hidrazin sulfat ga blokira.

Hidrazin sulfat je 1974. na jednoj konvenciji Nacionalne zdravstvene federacije (u SAD) predstavio doktor Džozef Gold sa Sirakuza Instituta za istraživanje raka u Njujorku. On je ovaj lek i napravio upravo za lečenje kaheksije još 1960., ali se on pokazao vrlo efikasan i u tretmanu raka.

Rezultati njegove primene su bili jako dobri pa je američka Federalna agencija za hranu i lekove (FDA), koja odobrava upotrebu svih lekova, ali prevashodno štiti interese krupnog kapitala i korporativnog biznisa, odlučila da ugrozi popularnost ovog medikamenta.

Hidrazin sulfat je izgubio status leka koji je u fazi istraživanja i prestalo je svako finansiranje njegovih ispitivanja. Po rečima samog doktora Golda prestižna klinika Sloan- Ketering je namerno u testiranju napravila previd (navodno su u pitanju bile greškom izostavljene neke informacije o sporednim efektima) pa su zaključili da je lek opasan i nedelotvoran.

Pomenuti sporedni efekti nastaju kada se hidrazin sulfat kombinuje sa nekim supstancama (prvenstveno lekovima za smirenje) za koje doktor Gold tvrdi da su bile predočene uz ovaj preparat. Zanimljivo je da je čak 95 odsto pacijenata na kojima je vršeno ispitivanje u Sloan-Ketering bolnici bilo pod trankvilajzerima. I, naravno, svi su umrli.

Iako se hidrazin sulfat smatra netoksičnim lekom, uzimanje u velikim dozama stvara i propratne efekte. Oni su pozitivni, ali i negativni.

"Pozitivni sporedni efekti su vrtoglavica, dremljivost, blaga ukočenost, mučnina i moguće senzacije svraba na koži. Sve ovo pokazuje da preparat deluje, stvara se i blag osećaj euforije nekoliko nedelja nakon upotrebe".

Može se javiti i polineuritis (upala nerava) u slučaju dugotrajnog uzimanja. Dr Gold za to preporučuje vitamin B6 koji može ublažiti ove pojave.

Međutim, uzimanje hidrazin sulfata sa lekovima za smirenje (trankvilajzerima) kao i nekim supstancama koje se nalaze u hrani ili u dopunskoj ishrani može biti veoma opasno. Zato se i ovaj preparat koristi samo uz precizan protokol koji isključuje mnoge supstance.

"Hidrazin sulfat je inhibitor oksidacije monoamina tj. on sprečava enzime koji razlažu monoamine (serotonin, norepinefrin i dopamin). Ove hemikalije koristi mozak i one deluju na raspoloženje".

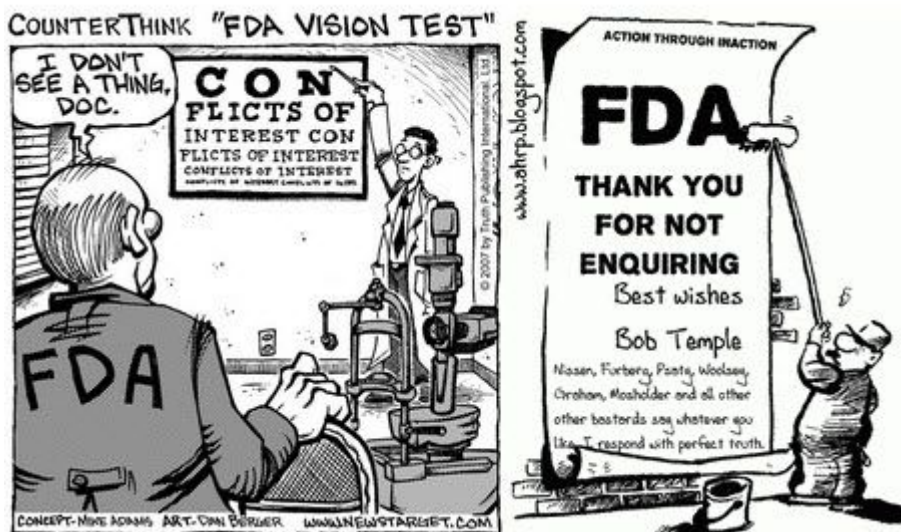
"Hidrazin sulfat koči metabolizam aminokisline tiramin koja se nalazi u nekim namirnicama i njeno nerazlaganje može podići krvni pritisak i pojačati lupanje srca. Zato se za vreme terapije mora izbeći uzimanje hrane koja sadrži tiramin. To je uglavnom fermentisana i ukiseljena hrana: većina sireva (izuzev mladog kravljeg sira, topljenog sira ili sveže Mozzarella) mesni narezak, hot dog, jogurt, vina, piva, vermuti, šeri, sušene kobasice, salame sa feferonima, usoljena govedina i džigerica, ukiseljena, sušena i usoljena riba, pasulj i mahunarke, sočivo, grašak, soja, hrana i pića sa kvascima, pavlaka i kultivisani mlečni proizvodi, čokolada, kafa i sve druga pića koja sadrže kofein (čajevi, kole), kikiriki, bademi, pileća i druga džigerica..." Od voća tu su banane, avokado, sušene smokve, crvene šljive, maline, bundevino seme i još neke namirnice.

Da bi se izbegao tiramin treba smanjiti unos visokoproteinske hrane i ne uzimati u vreme terapije lekove za prehladu koji se prodaju bez recepta. Hidrazin sulfat se ne uzima u kombinaciji ni sa

jednim drugim lekom ili dopunom u lečenju. Zbog ovih ograničenja zagovornici konvencionalne medicine su ga proglasili "veoma opasnim".

CANCEL - USPEŠENA FORMULA KOJA JE MORALA BITI ZAUSTAVLJENA

Između 1930. i 1950 Džejms V. Šeridan je napravio formulu nazvanu "Entelev" kao lek za kancer. Ova formula, pokazala se veoma uspešnom, pa je mogla ozbiljno da ugrozi veliki farmakobiznis sa hemoterapijom. Tako je FDA na sve moguće načine pokušavala da onemogući Šeridana da ovu formulu patentira kao lek za rak. Njegovih 47 godina rada i nastojanja da ovaj lek stvori i primeni u lečenju raka praktično je uništeno. I on tu nije bio ni prvi ni poslednji koji je osetio na svojoj koži za koga i kako radi američka Federalna agencija za hranu i lekove (FDA).

Nemoćan da se ovome suprotstavi on je formulu leka dao drugim saradnicima i to besplatno i oni su nastavili sa pokušajima da ga nametnu kao lek za rak, menjajući mu ime i namenu, ne bi li ga nekako registrovali i omogućili primenu u klinici kancera.

Tako je formula "Entelev" završila u dva različita proizvoda sa dva različita imena kod dve kompanije sa nazivim "Protocell" i "Cantron". Danas se ova formula naziva jednim imenom "Cancell" i prodaje se kao hranjivi vitaminsko mineralni dodatak. U stvari to je ista formula koju je izmislio Šeridan.

FDA i dalje pokušava da alternativne lekove za rak suzbije nametanjem svih mogućih administrativnih začkoljica, pa i zabranom proizvođačima da svoje proizvode reklamiraju kao lek za rak. Zato se većina ovih alternativnih formula prodaje kao dodatak ishrani, a popularni medicinski magazini pod finansijskom kapom farmakobiznisa donose sve više tekstova o tome da prekomerno uzimanje vitamina kao dodataka u ishrani može biti opasno. Cilj je zapravo da se suzbije prodaja ovakvih formula koja, između ostalog, mogu da leče i rak.

O tome kako deluje Cancell na rak može se pročitati samo na sajtovima na Internetu koji nemaju nikakve veze sa proizvođačem leka i bave se pitanjima ishrane, kao na primer cancertutor.com, koji daje veliki broj podataka o alternativnom lečenju raka.

Cancell tako sadrži hranjivu formulu sa vitaminima, mineralima i adekvatno pomešanim organskim jedinjenjima (čitava formula je tajna).

Od minerala tu su tragovi minerala, B vitamini, inositol, bakar, natrijum, kalijum, prilagođena mešavina katehola (iz pirokatehola) i sledeći sastojci: hidrosikvinoni, tetrahidrosikvinoni, rodizonska kiselina, krokonična kislina, trikvinol, leukonična kiselina...

Sastojci u Cancell-u omogućavaju svojim bioelektričnim svojstvima (ne biohemijskim) dejstvo na

kanceroznu ćeliju antoksidantnim delovanjem. Sastojci u Cancell-u proizvode veoma osetljive hemijske i električne reakcije, pa i najmanje odstupanje od protokola može ga učiniti beskorisnim.

Kako deluje Cancell?

Šeridanova formula ima komponente koje kombinovano deluju sinergijski i tako smanjuju energetske napon (ATP) u svim ćelijama organizma. U slučaju maligne ćelije koja već ima izuzetno nizak napon, Šeridanove supstance ga još više smanjuju što ćeliju dovodi do potpune malaksalosti i konačno njenog cepanja. Delovi ovako mrtve ćelije su nazvani "lysing" (lizing). Na zdrave ćelije ovo smanjenje napona ne deluje fatalno.

Tretman Cancell-om se preporučuje u lečenju tumora mozga, jer on prolazi kroz krvno-moždanu barijeru. Protokolom uz ovaj lek se tačno određuje i šta se ne sme jesti u vreme terapije, kako se ne bi stvorilo neželjeno hemijsko sjedinjavanje koje bi moglo biti fatalno. Takođe, uz ovu terapiju se ne preporučuje ni jedna druga terapija.

Zbog rasipanja ostataka mrtvih kanceroznih ćelija "lizinga" **ova terapija nije pogodna za obolele od raka pluća**, jer oni mogu da izazovu zakrećenje. Rak pluća se tretira drugim terapijama, od kojih je najpreporučljivija Budvig dijeta.

Prisustvo žive u telu ometa dejstvo Cancell-a. Mnogi oboleli od raka imaju visok nivo žive u organizmu. Ovo može biti uzrokovano zubnim amalgamom, polucijom, jedenjem previše ribe i drugim razlozima. U tom slučaju pacijenti sa tretmanom Cancell-om treba da uzimaju pet grama hlorele (vrsta algi) dnevno kako bi se molekuli žive pomoću molekula iz algi "uklještili".

TERAPIJA JONIZOVANOM VODOM

Jonizovana voda se za sada najviše koristi u Aziji. Jonizovana voda praktično postaje naelektrisana, što joj omogućava da provodi električnu struju. Na taj način ona učestvuje u biohemijskim reakcijama u ćeliji. Pomoću elektriciteta u ćeliju se mogu uvesti razni molekuli iz solucije u ćeliju, i na isti način se izbaciti iz nje.

Pristalice terapije vodom tako razlikuju "živu vodu", izvorsku koja provodi električnu energiju i "mrtvu" koju pijemo iz flaša i vodovoda.

Šta se događa u organizmu koji se konstantno napaja "mrtvom" vodom? Da li se on uopšte energetske napaja? Da li je sam život nastao u slanoj električnoj vodi koju je dotakla jaka [kosmička munja?](#)

Ili u mrtvoj kakvu danas koristimo?

O tome kako muzika (posebno rock 'n' roll) "oživljava" ovu vodu u našem telu videćemo u posebnom tekstu

Ali, alopatska medicina se ne bavi poreklom života, zar ne? Važno je umiriti trenutne simptome. Makar prividno. I to naplatiti.

Jonizovana voda je veoma alkalna ima visok potencijal u redukciji oksidacije, što znači da deluje negativno. Molekuli vode u telu ne plivaju slobodno, već su koncentrisani u grupe (klastere). Ovi

klasteri kod obične vode sastoje se u proseku od oko 12 molekula. Pošto je ova veza prevelika, voda ne dopire do svih delova u organizmu. Pravljenjem ovih veza sa duplo manje molekula, omogućava im se da oni prodru i tamo gde obična voda ne bi uspela.

Jonizovana voda ima u proseku duplo manji grupu molekula, pa se njeno pravljenje naziva "vlaženjem vode". Jonizovana voda deluje na rak na tri načina: kao antioksidant neutrališe slobodne radikale (reaktivne vrste kiseonika) i tako ih čini slobodnim molekulima kiseonika koji su onda na raspolaganju ćelijama kancera. Kancerogene ćelije ne podnose kiseonik i kad se njegov molekul (sa hidroksil jonima) nađe u njima on im isporučuje elektron više i čini ih alkalnim.

Za razliku od hidrogen peroksida koji dodaje telu molekul kiseonika više (koji ne postoje u organizmu) jonizovana voda oslobađa molekule koji su već u telu.

Pijenje vode koja ima visok alkalni pH, zbog njenog svojstva da "raskiseli" sredinu može biti pomoć u prevenciji kancera. U Aziji se alkalna voda redovno daje pacijentima i smatra se regularnim delom mnogih terapija u lečenju kancera.

Jonizovana voda sa manjim grupama molekula pomoću električne energije tako uklanja mnoštvo toksičnih otpadnih produkata iz tela odnosno ćelija.

Mnoge su prednosti pijenja jonizovane vode i mnogo toga nema veze sa rakom. Ovo je čak postala i moda. Jonizovana voda sprečava širenje kancera i ubija kancerogene ćelije direktno ili indirektno.

Drugi antioksidanti koji se kombinuju sa jonizovanom vodom su vitamini C i E, minerali cink i selenijum i prirodne supstance likopen (lycopene) kuenzim Q10, N- Acetil Cistim, i minerali, mangan, bakar i cink (bakar cink u odnosu 1: 15).

NATURA SANAT, NON MEDICUS!

SPREČAVANJE METASTAZE

Ukoliko se kancer lokalizuje imuni sistem organizma može da se izbori sa njim. Ali, kada se kancerogeni proces raširi onda je ta borba izuzetno teška.

"Kancerogene ćelije proizvode i luče milione molekula enzima koji kao makaze seku kolagensku matricu, vezivno tkivo koje okružuje ćeliju. Kancerogene ćelije iz jetre koriste ove enzime da prave male rupe u zidovima krvnih sudova i tako ulaze u krvotok. Tako se kancerogene ćelije transportuju do drugih organa, kao na primer do pluća i tu se nastene, razmnožavaju se bez kontrole i stvaraju novi tumor", opisuju ovaj proces dr Aleksandra Nijdvicki iz "Rath Foundation".

"Funkcija vezivnog tkiva ne samo da vrši mehaničku potporu za druga tkiva već predstavlja jednu avenuju za komunikaciju i transport između različitih tkiva. Glavni tipovi ćelija uključeni u imunološku odbranu su nađeni u vezivnom tkivu".

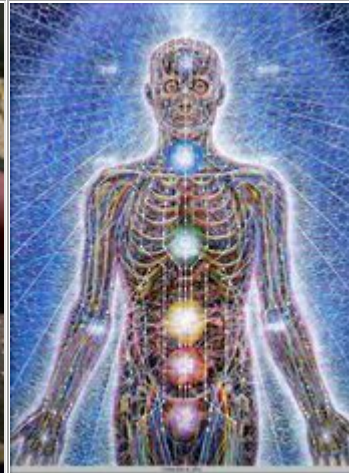
Ćelijska solucija doktora Matijasa Rata je napravljena da zaustavi širenje kancera (metastazu) tako što zaustavlja razaranja kolagenske matrice (vezivnog tkiva) od enzima koje luče kancerogene ćelije. Solucija doktora Rata se sastoji od dve amino kisline, L-Lysine i L-Proline, plus vitamin C jedna supstanca iz zelenog čaja, polyphenol catechin poznat kao epigallocatechin gallate (EGCG). Ova solucija se koristi kao dopuna u bilo kom tretmanu za rak (alternativnom).

Doktor Rat je radio sa Lajnusom Paulingom (dvostrukim nobelovcem) na programu prevencije srčanih oboljenja pomoću vitamina C. Tri ključna elementa u ovom preventivnom programu su isti oni koji se koriste i u soluciji za rak (osim EGCG). I doktor Matijas Rat se, naravno, našao na tapetu

farmakobiznisa koji na svaki način nastoji da njegovu formulu i njega samog diskredituje. Protiv njega su povedeni i sudski sporovi. **O ćelijskoj medicini i Fondaciji doktora Ratha na srpskom jeziku sve podatke možete naći [ovde](#).**

Ipak, glavna borba sa ovom opakom bolešću nije stvar medicine, već politike.

Samo oko 2.5 posto zapremine ljudskog organizma sačinjava materija. To je ono što ostaje nakon kremacije. Sve ostalo je energija - u vodi i mastima. Najprostije rečeno - zdrav život je racionalno i ekonomično trošenje i nadoknađivanje energije.

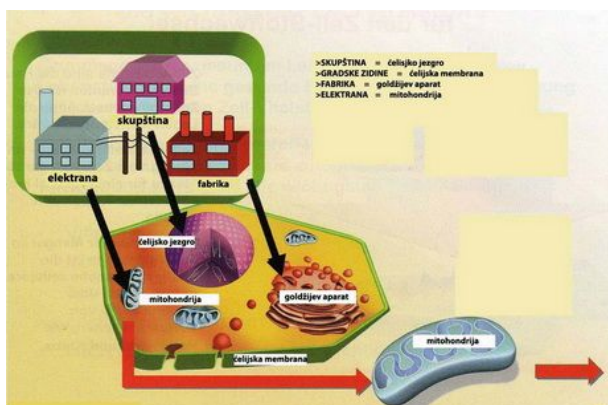
Ovaj optimalan proces energetskog protoka veoma je precizno određen biološkim programom kojim je obuhvaćena svaka ćelija.

Doktor Matijas Rat, na osnovu svojih proučavanja, ističe da se unos energije mora vršiti na dva nivoa: prvi nivo energetski priprema ćelijsku "fabriku" za unos i preradu energetskih sirovina, a drugi deo je obrada energetskih sirovina iz kojih će se energija redistribuirati u sve organe. Slikovito rečeno - ako je centralni deo ćelije "fabrika" koja koristi ćelijske energente za rad, njih nije dovoljno samo imati na raspolaganju, već ih treba i "potpaliti".

MIKRO I MAKRO NUTRIJENTI

Za ovu "potpalu" ćelijske fabrike mora se osloboditi bioenergija koja se skladišti u mitohondrijama. U stvaranju ove bioenergije angažovani su mikronutrijenti gde spadaju vitamini, minerali, elementi u tragovima, aminokiseline, dok se kao sirovine za obradu unose makronutrijenti - proteini, ugljeni hidrati i masti.

Ljudski organizam je programiran da traži unos makronutrijenata i tada smo žedni, gladni ili se gušimo jer nam nedostaje kiseonik neophodan za oksidaciju. Ali, biološki program nije napravljen da nam daje signale da smo deficitarni u mikronutrijentima jer je priroda uredila da oni ulaze automatski sa hranom.

Nažalost, kada njih u hrani nema jer je [zemljište ispošćeno](#), životinje kojima se hranimo su proizvedene industrijski, baš kao i rafinisne masti i šećeri, onda u dužem vremenskom periodu dolazi do teškog deficita ovih mikronutrijenata ili su oni jednostavno neadekvatni za precizno programiran metabolički proces.

Ćelijska "fabrika" ne može dovoljno da se "potpali" i sirovine koje u "fabriku" ulaze ne obrađuju se adekvatno. Sa druge strane, mnoge neadekvatne sirovine, kao na primer zasićene masti, stvaraju tešku "prljavštinu" i ometaju rastvaranje korisnih masti u vodi.

Tako se nedostatak mikronutrijenata manifestuje već kao uznapredovala bolest. Jedna takva bolest je rak, tvrdi doktor Matijas Rat.

U kanceroznoj ćeliji sirovine koje stignu na preradu ne sagorevaju već počinju da fermentiraju. Posegnuti u takvom slučaju za dopunskim unosom mikronutrijenata - vitamina i minerala nije dovoljno. I to je suština istraživanja koje je radio doktor Matijas Rat.

Mikronutrijenti deluju u procesu "potpaljivanja fabrike" na jednoj veoma preciznoj podeli zaduženja, prosto - oni rade timski i samo efekat njihovog zajedničkog delovanja je adekvatna energetska potpala ćelijske fabrike. Ovaj proces je doktor Rat definisao kao sinergijsko delovanje mikronutrijenata.

Sinergija je više od prostog zbira energija. Jer uzajamna biohemijska reakcija dva ili više elementa proizvodi potpuno novu vrednost koja nije samo njihov prost zbir već mnogo više. Matematička formula bi bila da su $1+1=3$. Ovaj sinergijski efekat tako ima ključnu ulogu u potpali ćelijske "fabrike" i mnogo je važniji od količine unetih mikronutrijenata.

Većinu ovih mikronutrijenata naše telo ne može samo da proizvodi pa se moraju stalno unositi. Dovoljno je da samo jedan ne funkcioniše kako treba i uzajamno zavistan rad enzima je poremećen.

Vitamin C je jedan od ključnih mikronutrijenata, a ne može se proizvesti u organizmu. Zato je osnovni način delovanja doktora Rata koncentrisan na preventivi i to stalnim unosom ovih hranljivih sastojaka, ne pojedinačno već u adekvatnoj kombinaciji (po formuli) u zavisnosti od specifičnih potreba organizma tj. načina trošenja i ponovnog punjenja energijom. Deca u rastu kao i ljudi koji pate od određenih bolesti imaju specifičan način punjenja organizma energijom.

Dr Rat se bavi izradom adekvatnih hranljivih formula kako bi se potpuno zadovoljila potreba organizma za svim mikronutrijentima u svakom trenutku.

Ovo je doktora Rata dovelo i do otkrića formule kojom se može zaustaviti prekomerno lučenje određenih enzima u kanceroznoj ćeliji koji su ispali iz kooperativnog procesa pa razorno deluju na okolno vezivno tkivo (kolagen) i šire kancer.

Pored naučnog rada doktor Rat je preko svoje fondacije "Rath Foundation" u javnosti izneo i žestoke optužbe na račun organizovanog i pogubnog delovanja farmakomafije u Zapadnoj Evropi koja sva istraživanja u ćelijskoj biologiji izokreće tako da sebi donosi profit, a milionima ljudi širom sveta nove bolesti. U ovoj borbi koju Rat vodi već dve decenije sve više se čuju i glasovi drugih lekara koji shvataju da ćutanje o pogubnom delovanju farmaceutske mafije ima zaista dramatične posledice te da se od pacijenata prave zamorčići i invalidi, a od lekara dželiti.

Tako je državno tužilaštvo u Švedskoj upravo pokrenulo istragu kako bi se ustanovila moguća korupcija među članovima Nobelovog komiteta koji su dodelili Nobelovu nagradu 2008. godine za fiziologiju nemačkom profesoru Haraldur zur Hausenu za otkriće da virus raka grlića materice uzrokuje humani papiloma virus. Ovo otkriće je omogućilo moćnim farmaceutskim koncernima Merck-u i GlaxoSmith Kline-u da na tržište izbace i reklamiraju vakcine Gardasil i Cervarix, iako nisu dovoljno testirane. Kada su im zbog toga upućene oštre kritike iz naučnih krugova, Nobelova nagrada im je dobrodošla kao potvrda ispravnosti odluke.

Ali, ispostavilo se da su neki članovi Nobelovog komiteta istovremeno bili povezani sa ovim farmaceutskim poslovnim poduhvatom.

Setite se samo kako su nedovoljno testiranu vakcinu Gadrasil najuticajnijoj mediji predstavljali kao "revolucionarno otkriće u prevenciji raka". U Srbiji je perfidno reklamirana na [informativnim programima RTV B92](#), koju i kontroliše strani korporativni biznis.

Doktor Rat preko svoje "Rath Foundation" pokušava da pokaže drugačiji pristup lečenju mnogih bolesti. Ova fondacija je od skoro prisutna i na Balkanu, a u Srbiji ima i svoj [Internet sajt](#).

Doktori: M. Rat, A.

Nedzviecki i T. Simoncini. Iako nisu nadri lekari, već veoma edukovani i priznati doktori, medicinski establišment pod uticajem farmaceutskog biznisa ne želi da prihvati njihove metode lečenja raka. Zato su često izloženi medijskim napadima sa ciljem da se profesionalno kompromituju i trajno udalje iz lekarske prakse. "Fondacija Rat" zato vodi sopstvenu kampanju protiv farmaceutskog kartela.

TRETMAN SODOM BIKARBONOM

Najveći problem farmakobiznisa je kada se pojavi lek koji se ne može patentirati i koji je previše jeftin. To je slučaj sa terapijom koju sprovodi dr Tulio Simoncini, onkolog iz Rima koji koristi sodu bikarbonu. Po njemu, **soda bikarbona je za ćelije kancera pravi cijanid**. Kada proдре u kanceroznu ćeliju soda bikarbona je naglo alkalizuje pri čemu u ćeliju naglo uleti mnogo više molekula kiseonika nego što zakiseljena kancerozna ćelija to može da podnese. Po Simonciniu soda bikarbona je trenutni ubica tumora. Čitav tretman u nekim slučajevima (kada je ćelijama kancera lako pristupiti) traje samo nekoliko dana. Već smo rekli da je pH balans izuzetno važan u procesu razmene materije. Merenjem pH vrednosti zapravo se određuje brzina biohemijskih reakcija u telu, odnosno brzina enzimske aktivnosti kao i brzina kretanja elektriciteta kroz telo (odnosno vodu). Što je viša pH vrednost u soluciji ili u supstanci elektricitet putuje sporije i više se zadržava zbog većeg otpora. Kroz kiselu sredinu prolazi znatno brže. Kada kroz pH vrednost kažemo da je sredina kisela - to označava nešto vruće i brzo. Alkalna sredina je, biohemijski rečeno - spora i hladna.

Doktor Simoncini je otkrio i da kancer izaziva kandida gljivica, ali o ovome ćemo više u sledećem nastavku.

Još 1973. jedno istraživanje obavljeno u Jerusalimu uporedilo je kancerozno tkivo dojke sa nekanceroznim tkivom ostalih organa istog tela i pokazalo se da je koncentracija toksičnih hemikalija kao DDT (insekticid) i PCBs (koji se koristio u frižiderima) bila povećana u odnosu na ostala tkiva.

"Deo svake uspešne terapije u lečenju kancera zato mora biti detoksifikacija i hvatanje teških metala i skupljanje toksičnih materija koje svakog dana, na razne načine, ulaze u organizam", tvrdi doktor Simoncini.

Tu su živa, uranijum, arsenik, fluor, hlor i sl. Sve ovo se unosi preko hrane i vode.

Iako se zna da su uzročnici kancera razne toksične stvari i da su oboleli zapravo otrovani, jasno je kako na sve to deluje dodavanje otrova iz klasične hemoterapije ili radijacija. I naravno, hirurgija sa otrovnim anestetima.

Ogromne količine pesticida danas se koriste na njivama.

Oksidativni udar koji sa sodom bikarbonom doživi kancerозна ćelija posebno je opasan za mitohondriju (ćelijsku bateriju).

"Sama soda bikarbona je moćan lek za rak, posebno u digestivnom sistemu počev od usta pa do kraja debelog creva". Za rak izvan digestivnog sistema soda bikarbona nema efekta jer će veliki deo dok stigne do drugih organa već biti neutralisan kiselinama u tankom crevu.

Za ove tumore se zato koristi solucija koja se ubacuje u krv što, naravno, čini lekar. Koristi se samo čista soda bikarbona farmaceutski napravljena. Po protokolu doktora Simonciniya kod oralne primene za vreme prve nedelje tretmana ne sme se uzimati više od dve kafene kašičice dnevno. Za vreme druge i treće nedelje ne više od jedne kafene kašičice dnevno. Ove doze se mogu prekoračiti samo uz lekarsku dozvolu. Ovakvo doziranje bikarbone sode iz ovog tretmana se ne sme koristiti više od tri nedelje. Za rak kože i druge eksterne kancere (uključujući i rektalni klistir) kada soda bikarbona dolazi u direktan kontakt sa kancerom, ove restrikcije ne važe.

Tretman sodom bikarbonom je u konfliktu sa Budvig dijetom, koju ćemo kasnije predstaviti. Već smo rekli da se pomenuti tretmani nikada ne kombinuju i da se sprovode pod nadzorom lekara.

TERAPIJA VITAMINOM C I SODOM BIKARBONOM

Ovaj protokol stvara mineralni askorbat (soli), verziju vitamina C koji se prilično razlikuje od normalnog vitamina C, koji je napravljen kao askorbinska kiselina. Mineralni askorbati kao sodijum askorbat, kalijum askorbat, kalcijum askorbat itd., mnogo su efektivniji i ćelija ih više iskorišćava. Ćelija bolje koristi oba minerala i vitamin C kada se nalaze u mineralnom askorbatu. Mineralni askorbat je odavno korišćen za lečenje mnogih bolesti. Njime je lečen 1940. poliomelitis.

Mešanje sode bikarbone sa askorbinskom kiselinom stvara se natrijum askorbat i ugljen dioksid. Mešanjem sode bikarbone sa mineralnim solima, više sode bikarbone je na raspolaganju u tretmanu kancera.

Po protokolu dr Simonciniya, za mešavinu se koristi čist kvalitetan kristal ili prah vitamina C i destilna voda i soda bikarbona. Nakon toga se prelazi na mineralni askorbat i sodu bikarbonu. Ćelije tada ne mogu da razlikuju vitamin C i glikozu jer su one gotovo identične. Tako kancerозна ćelija "guta" mineralni askorbat.

Kada se nađe unutar kancerозна ćelije veruje se da se vitamin C ponaša kao prooksidant i on stvara hidrogenperoksid (koji ima atom kiseonika više od vode). Tako je verovatno hidrogenperoksid taj koji ubija kanceroznu ćeliju sa svojim dodatnim molekulom kiseonika.

Normalne ćelije imaju enzim katalazu koji tako stvoren razlaže hidrogenperoksid na vodu i kiseonik i molekule redistribuira dalje, ali kancerозна ćelija nema katalazu i višak molekula kiseonika se zadržava u njoj i ubija je.

Kada je nivo šećera u krvi nizak, kancerозна ćelija će pre uzeti vitamin C. Tako se šećer u vreme tretmana mora smanjiti na najmanju meru.

Uzimanje previše vitamina C može oštetiti bubrege. Zato se ne smeju uzimati veće doze od propisanih terapijom.

Ovaj tretman **ne treba da bude primaran za rak izuzev raka digestivnog sistema**. Ovo je prevashodno dopunski tretman za bilo koji drugi tip kancera, napominje Simoncini. Mineralni askorbat Vitamina C je veoma efektan za rak kože jer stvrdnjava tumor i formira krastu, tako da krasta otpadne za oko dve nedelje, u zavisnosti od veličine tumora.

Dr Tulio Simoncini još napominje: "Korisno je razmotriti ekstremnu osetljivost gljivica na slane i elektrolitske solucije. Ove solucije, zbog njihove ekstremne difuzne sposobnosti, mogu da dosegnu sve micelijumske biološke oblike uključujući i one najsitnije. Soli i bikarbonati tada prave podlogu kompletno neorganskom pa tako eliminišu i najmanju organsku garnituru koju gljivice mogu da iskoriste za ishranu. U ovom kontekstu soda bikarbona, koja se trenutno koristi kod dečije oralne kandidoze, izgleda da je jednostavno i moćno oružje sposobno za iskorenjavanje, sprečavanje ili potpuno smanjivanje bilo koje neoplastične formacije gde god je to moguće primeniti".

"Kancer je kiselina, posebno mlečna kiselina kao otpadni produkt zbog niskog nivoa kiseonika i otpadni produkt gljivica i plesni", podseća doktor Simoncini.

BUDVIG DIJETA

Nemački biohemičar i farmakolog doktor Johana Budvig godinama je smatrana za vrhunskog evropskog naučnika u istraživanju raka.

Umrula je 2003. u 95 godini života. Sedam puta je bila nominovana za Nobelovu nagradu. Možete već pretpostaviti zašto je nije dobila. Njen tretman u lečenju kancera farmakobiznisu ne bi doneo ni centa.

Verovali ili ne "tajna" formula na kojoj je doktor Budvig zasnovala svoj lek protiv raka je posebna dijeta u kojoj okosnicu čini **kombinacija mladog kravljeg sira i lanenog ulja**. I to nije slučajno.

U svojim biohemijskim istraživanjima doktorka Budvig se najviše bavila mastima i uljima dokazujući da industrijski obrađene masti i ulja razaraju ćelijsku membranu (prljaju je) i smanjuju električni napon u ćelijama, što vremenom rezultira mnogim hroničnim bolestima.

Najrasprostranjenije su bolesti srca, krvnih sudova, [dijabetes](#), rak...

"Zaprljani " krvni sudovi kod arterioskleroze.

Pošto je jezgro ćelije pozitivno naelektrisano, a ćelijska membrana negativno u ćeliji je tako stvoreno magnetno polje. Zbog neadekvatnog odnosa u naelektrisanju neke obrađene masti umesto da se rastvore u vodi i privuku u ćeliju (apsorpcijom preko membrane) talože se na spoljnjem delu membrane.

Razlog je što hemijska obrada nezasićenih masti menja njihove osobine, jer iz njihovih molekula uklanja polje elektrona. Ovo **polje elektrona membrana ćelije mora imati da bi se masti rastvorile i prošle membranu.**

Sposobnost masti da se sjedinjuje sa proteinima kako bi se postiglo rastvaranje u vodi u svim tečnostima tela - tako je razorena.

"Ćelijska baterija (mitohondrija) je mrtva jer elektroni u tim mastima nisu više aktivni i ne mogu uploviti u kapilare i kroz finu kapilarnu mrežu", primetila je dr Budvig.

"Bez adekvatnog metabolizma masti svaki vitalni organ u svojoj funkciji je pogođen. To uključuje generacije novih ćelija. Naše telo proizvodi preko 500 miliona novih ćelija dnevno".

Dr Budvig je istakla i da u rastu novih ćelija mora postojati dipolarnost između električno pozitivnog jezgra (nukleusa) i električno negativne ćelijske membrane sa njenim visokom nezasićenim masnim kiselinama. U vreme ćelijske deobe i nove ćerke ćelije moraju sadržati dovoljno elektronima bogate masne kiseline na površini ćelijske membrane kako bi se kompletno podelile iz stare ćelije.

"Kada je taj proces prekinut telo počinje da umire. U suštini **sve komercijalno obrađene masti i ulja zatvaraju električna polja ćelije** dopuštajući da smrtonosne bolesti nastanu u organizmu. Najpre nastaju problemi sa cirkulacijom što se kasnije razvija u mnoge druge bolesti".

Odličan primer za to su tumori.

"Tumor se formira obično na sledeći način: U tim delovima tela koje je domaćin mnogim procesima rasta ćelija, u koži i membranama, žljezdanim organima, na primer, jetri i pankreasu i crevnom sistemu - tu se proces deobe ćelije zaustavi zato što nedostaje dipolarnost. Aktivne masti na površini membrane nisu prisutne i supstanca postaje inaktivna pre nego što se proces deobe završi. Tada se formira tumor", tvrdila je doktor Budvig.

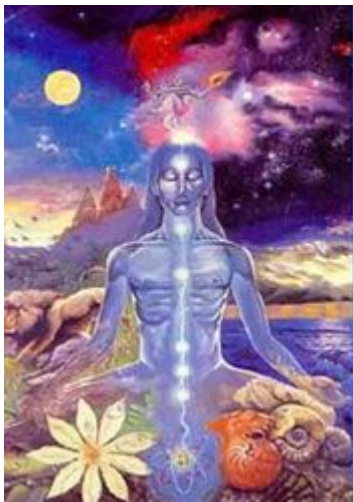
Ona je smatrala da se ovaj proces može preokrenuti jednostavno pružanjem organizmu adekvatne hrane koja ispravlja zaustavljen proces rasta i deobe ćelije. To čini da se tumor i tumori na kraju rastvore.

Dr Budvig je otkrila **kada se kombinuju laneno ulje, koje ima elektronima bogate nezasićene masti, i mladi kravlji sir, koji je bogat sulfur proteinom, hemijska reakcija koja nastaje čini da ulje bude rastvorljivo u vodi i lako absorbovano u ćelijsku membranu.**

Doktorka Budvig kaže: "...ono što nam treba su elektronima bogate visoko nezasićene masti. Trenutak kada dve nezasićene dvostruke veze reaguju zajedno u masnom kiselom lancu, imaju umnožen tj. jači efekat i u visoko nezasićenom mastima, takozvanim linolinskim kiselinama, pokreće se polje elektrona, jedno istinsko električno punjenje koje može brzo biti sprovedeno izvan ćelije u telo, tako uzrokujući punjenje žive supstance - posebno u mozgu i nervima. Upravo su te visoko nezasićene masne kiseline koje igraju odlučujuću ulogu u funkciji respiracije u telu. Bez tih masnih kiselina, enzimi u udahnutom vazduhu ne mogu da funkcionišu i stvara se zagušenje, čak i kada se daje ekstra kiseonik, na primer u bolnicama. Nedostatak ovih visoko nezasićenih kiselina parališe mnoge vitalne funkcije. Ne možemo opstati bez vazduha i hrane i ne možemo opstati bez tih masnih kiselina - dokazano je odavno".

"Elektroni u našem telu služe kao rezonantni sistemi za Sunčevu energiju i oni su istinski deo života. Čovek je antena za Sunčevu energiju. Međusobno dejstvo fotona i Sunčevih zraka i

elektrona iz semenovog ulja u našoj hrani, rukovodi svim vitalnim funkcijama u telu", zapisala je doktor Budvig.

Ali umesto da veći deo dana provodi na Suncu, današnji čovek najveći deo dana mora da provede u zatvorenom prostoru - kancelariji, fabrici u automobilu, u kući. Da li je u tom slučaju i naše napajanje energijom bitno smanjeno?

Ove korisne masti se danas komercijalno prodaju kao kompleks Omega 3, ali setite se da one moraju delovati sinergijski sa svim ostalim elementima.

Na žalost, taloženje neadekvatnih masti na zidovima krvnih sudova je i glavni uzrok srčanog udara. I to je danas u medernom svetu bolest broj jedan. Ali, i moderna kardiohirurgija je na ovome razvila unosan biznis jer oni začepljenje "čiste" nožem, razaranje tkiva nakon udara zašivaju iglom i koncem. To što su moderne operacione sale prepune najsavremenijih uređaja, a hirurški noževi specijalne izrade sjajni i uglančani, doktori vrhunski edukovani i licencirani, ne može sakriti u suštini varvarski metod "lečenja". Dugotrajni bolnički oporavak i skupi anestetici takođe su deo biznisa.

U hemoterapiju i radijaciju doktor Budvig nikada nije verovala: **"Odlučno izjavljujem da uobičajeni bolnički tretmani danas, u slučaju rasta tumora, najizvesnije vode pogoršanju bolesti i ubrzavaju smrt, a kod zdravih ljudi brzo prouzrokuju kancer"**.

Budvig dijeta ima svoj vrlo precizan protokol i svi koji žele da je koriste moraju se strogo pridržavati. Iz svega iznetog videli ste kako je biohemijski proces u organizmu napravljen da funkcioniše perfektno. Tako se i popravka ovog procesa mora sprovesti u perfekciji. Napomenućemo samo da se mora koristiti laneno ulje čija je svežina očuvana držanjem u frižideru, a ne na polici. Precizan protokol dijete se može naći na Internetu i u knjigama dr Budvig. On obuhvata i namirnice koje se u vreme dijete **moraju izbeći**. Doktorka Budvig takođe preporučuje da se **uvek koristi sirovo neobrađeno mleko i to najbolje kozije. U pasterizovanom mleku su praktično svi korisni enzimi uništeni.**

Knjiga [Johanna Budwig - Rak, problem i resenje](#)

***

DIJETA ZA PSE OBOLELE OD RAKA

Pošto mnogi hrane kućne ljubimce konzerviranom i toksičnom hranom, i oni su postali žrtve kancera (iako ne puše i ne izlažu se preterano suncu). Evo jedne najjednostavnije dijeta za pse za koju kažu da radi: **Jedna supena kašika lanenog ulja i pola šoljice mladog belog kravljeg sira. Psu se daje tri puta dnevno oko deset nedelja.** (Ne znam da li вреди i za mačke).

"Mnogi visoko obrazovani pojedinci su zaprepašćeni i iritirani činjenicom da ozbiljna medicinska stanja mogu biti izlečena mladim kravljim sirom i lanenim uljem", primetila je Budvig.

Ali je zapanjujuće i da mnogi obrazovani pojedinci, čak i lekari, i dalje veruju da se ljudski organizam može lečiti sečenjem, trovanjem i zračenjem, primećuje moja malenkost.

Dva tretmana u lečenju raka već smo ranije opisali. To je lečenje vitaminom [B17 \(farmaceutski nazvan "Laetril" \)](#) koji deluje tako sto cijanid ulazi u kanceroznu ćeliju upakovan sa molekulom šećera i praktično truje kanceroznu ćeliju. Vitamin B17 u prirodi se nalazi u raznim semenkama voća, najviše kajsije, ali i jabuke, kruške, bobičastog voća. Gorkast ukus ovih semenki otkriva njegovo prisustvo, odnosno prisustvo cijanida. Drugi način trenutnog ubijanja kancera je aparat [Rojala Rejmonda Rajfa koja deluje radio talasima](#) sa određenim frekvencijama i uništava mikrobe u ćeliji kancera. Praktično on je mogao da uništi sve mikrobe u organizmu. A kancerozna ćelija, po nalazima mnogih istraživača, sadrži upravo neki mikrob.

Ovakav aparat je bio opasnost za farmaceutski biznis.

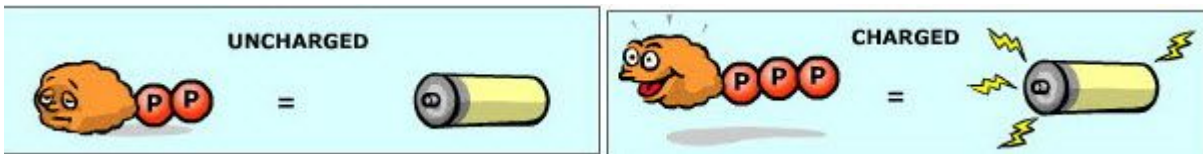
Kada je Rajfova laboratorija spaljena nastupio je "medicinski mrak" iz koga su na scenu stupile hemoterapija i X-zračenje kao priznate metode za "lečenje" raka. Vremenom su počele da se pojavljuju bolesti za koje niko do tada nije znao (Alchajmerova bolest, multipla skleroza, AIDS...), a kancer je dobio epidemijske razmere.

(NE)MOĆ ELEKTROMEDICINE

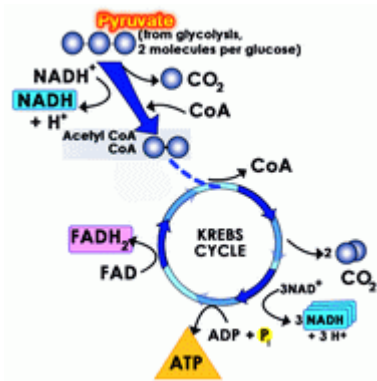
Razlog zašto elektromedicina može da leči skoro "sve bolesti" je što ona barata sa samim fundamentom života. Naime, sve više se otkriva da je život (kao i čitav svemir) nastao iz električne energije i da se održava pomoću električne energije koja na Zemlju stiže sa Sunca. I u svom fundamentu je neuništiv.

Električna energija nastaje kad se u organizmu veoma složenom biohemijskim procesima (svaka ćelija je dipolarna) elektroni prebacuju iz jednog molekula u drugi i taj složeni proces njegovog kretanja u organizmu nazivamo život. Ovo prebacivanje na neki način liči na fantastično brzu igru flipera koja se nikada ne sme prekinuti, a kuglica je elektron koji udara od jednog do drugog molekula.

Električna energija u organizmu može i da se uskladšti u formi molekula adenzin difosfata (ADP) u delu ćelije koji se naziva mitohondrija i zapravo je to ćelijska baterija koja mora stalno da se dopunjava. Punjenje počinje kada elektron formira molekule adenzin trifosfata (ATP). Formiranje ovih molekula je zapravo "energetska potpala" koja će omogućiti ćelijskoj fabrici za preradu hranjivih materija da se pokrene.

Da bi se iz ADP stvorio ATP prethodi jedan veoma složen hemijski proces nazvan "Krebsov Ciklus" (po nemačkom nobelovcu Hansu Adolfu Krebsu). To je zapravo "lanac reakcija limunske kiseline" koji se završava stvaranjem ATP-a. Ali, transport elektrona nastavlja se i dalje kako on ide od jednog do drugog molekula i stvara još više ATP molekula. Ovaj proces je nazvan "lanac transporta elektrona" (ETC).

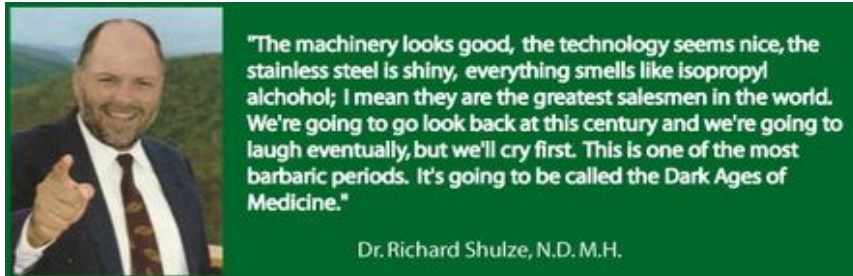
Tako formirani molekuli se međusobno ponovo vezuju na određen način i čitav ovaj proces je tačno programiran, pa je zapravo sam proces života mnogo složeniji nego što je samo prolazak elektrona.

Baš kao što elektron u kompjuteru prolazi veoma precizno kroz minijaturna integralna kola u čipu, a ovi svi čipovi su opet stavljeni u integralna kola na višem nivou, možemo onda zamisliti šta se događa u ovim integralnim kolima kada se putanja elektrona zbog pogrešne softverske instrukcije, koju može da izazove kompjuterski virus, poremeti.

Da li vam je zbog takvog poremećaja palo na pamet da uzmete čekić i kljesta i počupate neki čip? A upravo to je rešenje u lečenju kancera za kojim poseže današnja hirurgija - odsecanjem obolelog tkiva odnosno tkiva sa ćelijama kroz koje elektroni ne protiču kako treba.

Frapantno je kako pojedini medicinski invazivni tretmani (npr. bronhoskopija) liče na srednjevekovne inkvizicijske tretmane?.

„Aparatura je naizgled dobra, tehnologija je prikladna, nerđajući čelik se sija, sve miriše na izopropil alkohol. Mislim da su oni najveći prodavci na svetu. Jednog dana ćemo se osvrnuti na ovaj vek i smejaćemo se, ali ćemo prvo zaplakati. Ovo je jedan od najprimitivnijih perioda. Biće nazvan Mračno Doba Medicine“.

Kako nastaje kancer sa ovog aspekta?

Ukoliko se dotok elektrona prekine, prekida se i Krebsov ciklus i "lanac transporta elektrona" (ETC). Tako se prekida stvaranje ATP molekula pa se mitohondrija (ćelijska baterija) ne puni i i to predstavlja kritično stanje za ćeliju.

Ali, čim elektroni nastave da dolaze i ovaj proces se obnovi i ćelija nastavlja sa normalnim radom. Problem nastaje kada se ovaj Krebsov ciklus i "lanac transporta elektrona" prekinu i nisu više u stanju da se uspostave. I taj zastoj traje mesecima i godinama. Tada broj ATP molekula u mitohondriji opada i ona ne može da se dovoljno napuni.

I to je upravo slučaj sa kanceroznom ćelijom. Njen ATP je veoma nizak, Krebsov ciklus je prekinut, elektroni ne protiču i ćelija nije u stanju da normalno funkcioniše.

Razlog za nastanak ovakvog poremećaja može biti ulazak nekog mikroba u ćeliju. I mnogi istraživači kancera su ga u kanceroznoj ćeliji i videli. Problem je što su neki videli virus, neki gljivicu, neki plesan, a neki su to nazvali bakterijom koju ne napada kiselina (koja je mutirala u gljivicu). Neki su to nazvali amebom (npr. trihomonad).

I svi su bili u pravu jer je mikroorganizam bio pleomorfan. A prvi koji je video pleomorfni mikroorganizam u ćeliji kancera bio je upravo Rojal Rejmond Rajf. Video ga je živog u četiri oblika i gledao je kako pred njegovim očima menja svoju formu i od virusa postaje gljivica, da bi se opet preobratio u virus. I Rajf je to svojim eksperimentima 300 puta izveo u laboratoriji i dokazao ono što je pedeset godina pre njega otkrio dr Antoan Bešam.

Profesor Bešam je tvrdio da svi mikroorganizmi nastaju u samoj krvi usled povećane kiselosti i tada se sićušne tačkice iz krvi nazvane somatidi (mikrozime ili protiti) formiraju u složenije proteinske forme kao sto su virusi, bakterije, gljivice, plesni... Njihov zadatak je da čiste kiselu sredinu. U suštini najmanja proteinska tvorevina u organizmu je somatid (protit), a ne ćelija. I oni nikada ne umiru. Nakon smrti organizma oni i dalje vrše razgradnju tkiva u procesu truljenja. Dakle, mikrobi ne dolaze u organizam spolja, kako je tvrdio Luj Paster, već se stvaraju u krvi i po potrebi se pojavljuju u više različitih oblika. Oni su tako posledica bolesti, a ne njen uzrok. I to je suština teorije Antoana Bešama, eminentnog profesora medicine i molekularne biohemije čije je ucenje već decenijama zataškano.

Njegovi savremenici Luj Paster i jos mladi Robert Koh su to odbili da prihvate. Koh je verovao da

su svi mikrobi jedinstveni u svom obliku pa ih je čak klasifikovao. Paster je na samrti ipak priznao svoju grešku.

La Chasse aux Microbes.

Strah od mikroba i njihovo grozničavo uništavanje je cilj koji je medicina postavila još u 19. veku. I danas je alopatska medicina na tim pozicijama.

Ali, znanje iz biologije se polako menja i medicina će morati da se izučava na potpuno novim biološkim osnovama. I to je holistička medicina. To farmaceutskom biznisu ni malo ne odgovara.

VIRUS RAKA

Za savremene nezavisne istraživače kancera ostala je samo zagonetka kako jemikroorganizam dospeo u ćeliju, odnosno da li se u njoj stvorio (u anaerobnim uslovima) ili je ušao kroz oslabljenu ćelijsku membranu. Ali, činjenica je da se on može naći u kanceroznoj ćeliji i da su ga mnogi naučnici i sa najeminentnijih svetskih klinika videli.

Rimski onkolog Dr Tulio Simoncini je otkrio gljivicu kandidu i za nju čak tvrdi da je obavezno prisutna kod obolelih od raka. Gljivice se često unose i pušenjem.

Sta se u tom slučaju događa u ćeliji kancera slikovito je opisao R. Webster Ker.

Kada se nađe u ćeliji mikrob počinje da presreće glikozu koja ulazi u ćeliju i hrani se sa njom, uskraćujući tako hranu ćeliji. Mikrobi onda izlučuju mikotoksine, zapravo opasne hormone, i u unutrašnjosti ćelije se stvara prljavština u formi ćelijskog gliba. Mikotoksini su veoma kiseli i unutrašnjost ćelije postaje sve kiseliya. I to je upravo karakteristika kancerozne celije - što je ćelija duže kancerozna ona je kiseliya.

Pošto mikroorganizam otima molekule glikoze, ćeliji ostaju na raspolaganju veoma male količine za ishranu (glikoza u ćeliji treba da se konvertuje u piruvat kako bi ušla u mitohondriju). Zbog velike količine "dubreta" u ćeliji, ona nije u stanju da proizvede dovoljno molekula ATP kako bi se pokrenulo "baterijsko" punjenje mitohondrije. Mitohondrija se tako nalazi kao na dnu kaljave bare u kojoj ne može da "diše". Energetski nivo mitohondrije opada jer se smanjuje broj ATP molekula .

Šalju se signali receptorima insulina i receptorima glikoze na ćelijskoj membrani i traži se još glikoze. Organizam obolelog od raka zato traži da jede slatko. U ćeliju kancera ulazi čak 15 puta više glikoze, ali mikrob i dalje presreće te molekule i obilno se hrani i umnožava. Tako mikrob postaje zdrav i uhranjen, a ćelija bolesna i izgladnela i prosto se "davi" u glibu od opasnih hormona i mikotoksina.

Ovde verovatno postoji biološki limit, primećuje Ker, koliko receptori mogu plasirati glikoze ćeliji i kada je taj limit ispunjen ne postoji drugi način da mitohondrija dobije dovoljno

energije. Zbog malog broja ATP molekula energetski nivo opada i ćelija postaje anaerobna. I to mikroorganizmu savršeno odgovara.

"Medicinski establišment preko svojih medija najčešće plasira priču da je oštećena DNK uzrok kancera. Dok u retkim slučajevima nečiji normalan DNK može pružiti imunom sistemu predispoziciju da dobije kancer, DNK oštećenje nikada nije bilo uzročnik ni jednog raka. Kancer nastaje samo kada je Krebsov ciklus i "lanac transporta elektrona" (ETC) prekinut iznutra u mitohondriji. DNK oštećenje ne može prekinuti Krebsov ciklus i tako ne može nastati kancer", tvrdi Ker.

Medicinski establišment želi da zavara javnost i mnoge naučnike ovom tvrdnjom i to iz dva razloga. To ljudima daje utisak da je istraživanje raka veoma složeno i mora dugo da se vrši i do leka mora proći jos puno vremena, pa je zato potrebno jos mnogo novca. U međuvremenu se vrše istraživanja za vojne potrebe.

Na osnovu istraživanja Rona Gdanskog, koje se tiče oštećenja DNK, radi se o oštećenju DNK mikroba koji je unutar ćelije i koji je uzročnik oštećenja DNK kancerozne ćelije. Tako da DNK oštećena ćelije nije uzrok kancera, već se ona naknadno osteti zbog mikroba u njoj. Medicina tako koristi viruse koji se ubacuju u ćelije sa defektnim DNK u nameri da pomoću njih poprave DNK ćelije. Ovo se naziva "genskom terapijom" jer je poznato da DNK mikroba (nazvanih "vektori") unutar ljudske ćelije mogu uticati na DNK unutar same ćelije.

(Dakle, ako ovo ne leči rak, onda možemo samo zamisliti kakvi se sve genski eksperimenti vrše i sa kojim ciljem).

Kada znamo sve ovo postoje četiri načina da se leči kancer:

1. Ubijanjem kanceroznih ćelija;
2. Ubijanjem mikroba unutar kancerozne ćelije;
3. Jačanjem imunog sistema tako da on ubije kanceroznu ćeliju (navede je na apoptozu);
4. Preobraćanjem mikroba unutar ćelije u mikrob "u hibernaciji" nazvan protit, somatid ili mikrozima. To su osnovne jedinice zivota koje je definisao i otkrio Besam.

Najveći problem kod većine alternativnih terapija koje smo već naveli je što se prilikom ubijanja ćelije kancera to obavlja postepeno kako bi se na kraju naveo imuni sistem da ćeliju navede na apoptozu. U tom periodu dok traje tretman u samom tumoru dolazi do zapaljenskog procesa i stvara se otok, pa se masa tumora prvih nedelja terapije poveća. Posebno kada dode do navale električne energije u njega. Ukoliko se radi o tumoru na mozgu ili u plućima ovo može biti veoma nezgodno, pa se zato za svaki tumor traži adekvatna terapija. Ubijanje ćelije cijanidom iz vitamina B17 nema ovaj problem, ali ova terapija je u SAD zabranjena i danas se obavlja najviše u na jednoj privatnoj klinici u Meksiku.

Dakle, gotovo savršen način za ubijanje uzročnika kancera je ubijanje mikroba u ćeliji, tako da ćeliju može da ubije imuni sistem, kada se obnovi Krebsov ciklus.

I to je uspešno radio Rojal Rajf tako sto je precizno izračunao frekvencije kojima je oscilirao mikrob u ćeliji kancera. Ali, svi njegovi radovi su uništeni. I tu tačnu frekvenciju za sada verovatno niko ne zna. Mada se mnogi trude da to rade sa približnim frekvencijama.

Kada su 1990. doktori Stiven Kali i Vilijam Liman istražujući AIDS objavili svoje otkriće da mala količina naizmjenične struje (50 do 100 milionitog dela ampera) razara enzim mikroba, za ovo se zainteresovao doktor fizike Robert Bob Bek koji se trideset godina bavio elektromedicinom. Eminentne klinike i naučno istraživački centri nisu bili zainteresovani da otkriće Kalija i Limana dalje usavrše. Možete pretpostaviti zašto. Ovo otkriće je zapravo značilo da se mikrob može sprečiti da se obmoti ili "nakač" za ćeliju (npr. za bela krvna zrnca). Ovo bi farmaceutski biznis definitivno zavilo u crno.

Da ga ne bi zadesila sudbina Rojala Rajfa, doktor Bek je morao da bude oprezan, pa je najveći deo istraživanja vršio izvan SAD, a aparat za ubijanje mikroba, koji je sklopio nikada nikom nije ponudio kao celinu, već se on i danas prodaje i u delovima. Oni koji žele da se leče od raka ovom do sada najefikasnijom metodom, moraju sami da ga sklapaju kod kuće po instrukcijama i sa preciznim protokolom doktora Boba Beka. I nemojte da se čudite zbog toga, vreme u kome živimo je gore nego vreme srednjovekovne inkvizicije. Zakoni su i kod nas kao i u zapadnim zemljama takvi da pravo da primenjuju medicinske tretmane (što ne znači i da leče) imaju samo oni kojima je to država odobrila. U protivnom ste prevarant i nadrilekar, bez obzira koliko znanja i uspeha u lečenju imate. I to su čak i neki edukovani lekari u Srbiji već osetili na svojoj koži. Zbog prevare koja se naziva hemoterapija i zračenje, niko još nije otišao u zatvor, iako je mnogo ljudi ovako već otrovano i ubijeno.

PROTOKOL BOBA BEKA

Bob Bek je napravio aparat koji pomoću veoma slabe električne struje praktično ubija sve mikrobe u krvi, osim onog u kanceroznoj ćeliji. Po njegovoj zamisli, oslobađanjem organizma velikog broja mikroba, imuni sistem izuzetno ojača tako da može sam da izvrši korekciju u kanceroznoj ćeliji i obnovi zaustavljen Krebsov ciklus.

Bekova prva naprava nazvana je Prečistac krvi ili Elektrifikator krvi. Pomoću malih elektroda zakačenih na određene delove tela stvara se vrlo malo naizmjenično strujno kolo gde se polaritet menja četiri puta u jednoj sekundi. Električna struja razara ključni enzim na površini mikroba (kako su otkrili Kaali i Liman), i onemogućava njegovu deobu. Organizam bezbedno izlučuje onesposobljene mikrobe i oni tako više nisu u stanju da se nakače ni na jednu ćeliju. S obzirom na količinu toksičnih materija koju savremeni čovek unosi svakodnevno u organizam, ovih mikroba je zaista mnogo. Elektrifikacija krvi uključuje i slabu elektroporaciju. To znaci da membrana ćelije postaje mnogo vise propustljivija tako da kroz nju mogu da prođu mnogi polarni molekuli koje ona inače ne bi propustila. Tako se i absorpcija nekih nutrijenata povećava i do 20 puta.

Problem je što se i njihova toksičnost tako uvećava. **Zato Protokol Boba Beka uključuje i listu sa supstancama koje se u vreme tretmana elektrifikacije krvi ne smeju naći u krvnoj plazmi.** Tu

spadaju blago toksični vitamin A, Vitamin D, beta karotin, niacin, kofein, nikotin i mnoge druge stvari koje u malim količinama nisu otrovne, i čak su i neophodne kao redovni nutrijenti ćelije. Ali čak i voda sa česme, ukoliko bi se sve iz nje apsorbavalo, može biti smrtonosni otrov.

Posebno smrtonosni mogu biti tokisni iz belog luka i uopšte luka. Zato najmanje nedelju dana pre početka elektrifikacije krvi mora se izbeći konzumiranje bilo koja medicinske trave, domaće ili orijentalne. Dve nedelje pre tretmana i nakon tretmana se mora prekinuti svaki unos lekova i sl.

[Doktor Bek to precizno navodi u svom protokolu.](#)

Ovaj svoj izum Bek je namenio pre svega obolelima od AIDS-a, jer je to bolest koju karakteriše upravo veliki broj mikroba i drastičan pad imunog sistema. I to bi bio epohalan lek, posebno ako se zna koliko AIDS ubija ljudi na planeti, a da sam [virus \(HIV\) nikada nije snimljen i dokumentovan.](#) Zato neki naučnici veruju da je i ovde u pitanju jedna velika prevara, koja treba da ubije milione ljudi, posebno u Africi. Farmakobiznisu će naravno, od vakcina i otrovnih lekova, doneti ogromnu zaradu.

Ali, elektrifikacija krvi nije bila dovoljna za obolele od AIDS-a, jer su se nakon tretmana mikrobi ponovo stvorili u krvi. Tako je Bek pretpostavio da su se oni negde sakrili, kao u crevima ili tkivima. Posebno mesto za skrivanje mikroba su kanali korena zuba. Zato je on izmislio Magnetni pulsar (impulsni uređaj koji pravi oscilirajuće magnetno polje), koji je mogao i njih da redukuje.

Nakon smrti Boba Beka (umro je 2002.) pojavili su se mnogi već sklopljeni aparati, navodno po njegovoj šemi za "čišćenje krvi" i sl. [Mogu se kupiti i preko interneta.](#)

Uništavanjem svih mikroba u organizmu imuni sistem je toliko ojačan da je u stanju da napravi više od 2000 neuropeptida (nervnih proteina) među kojima je najpoznatiji interleukin i interferon, poznati kao borci protiv kancera.

"Demontirani" mikrobi su tako vraćeni u stanje "hibernacije", odnosno u formu somatida (protita) i kao takvi ostaju ćeliji. Oni se ponovo mogu formirati kao mikrobi ukoliko se u ćeliji opet stvori kisela sredina. Zato je očito važno da se promeni način ishrane, i maksimalno spreči kiselost.

Na ovaj način se kancer uništava brzo i bez otoka.

Naravno, farmaceutski biznis bi sa ovom metodom, ukoliko bi se primenjivala u zvaničnoj medicini, načisto propao. Zato je Protokol Boba Beka stavljen u ilegalu, a elektromedicina će morati da čeka bolje dane.

Za sada jedini način za one koji ne veruju konvencionalnoj medicini i nalaze se u završnom stadijumu kancera jeste da se naoružaju znanjem o nastanku kancera i o ljudskoj anatomiji i da nauče da sklope Bekovu napravu, koja se kupuju samo u delovima (i nikada ne stižu svi odjednom).

Jedini problem u ovoj terapiji je što nema nikakvog efekta ukoliko je organizam već prošao hemoterapiju i radijaciju pri čemu je došlo do oštećenja velikog broja ćelija i drastičnog pada imunog sistema.

KONCEPT ISHRANE ZA OBOLELE OD RAKA

Priredila: Ivona Živković

Mnogi dobri alternativni tretmani nisu ostvarili pun efekat samo zato što uz njih nije išla i adekvatna ishrana.

Lečiti se od raka, a nastaviti sa uobičajenim načinom ishrane i uopšte života je kao kada bi ste jednom rukom gasili vatru vodom, a drugom dolivali ulje. Takav „vatrogasac“ bi konačno pao potpuno iscrpljen i vatra bi na kraju prevladala. To se događa sa imunim sistemom. Koliko je ishrana važna mogli ste zaključiti iz svega do sada navedenog, jer i samo uzimanje hrane izaziva ogroman broj hemijskih reakcija u organizmu. **A cilj većine terapija je promena nekih biohemijskih procesa.**

Ne možete se lečiti od raka, a nastaviti da u organizam unosite kofein, rafinisani šećer, rafinisano brašno, rafinisano ulje ili da veći deo vremena provodite uz TV ili kompjuter u zatvorenom prostoru, bez Sunca i cirkulacije svežeg vazduha. Zna se i da [bežični telefoni utiču na frekvencije pojedinih molekula u organizmu.](#)

Takav tretman onda nema efekta.

Kod kancera se tretira čitav metabolički proces i važno je i ono što se uzima i ono što ne sme da se uzima.

Kancer je definitivno bolest koja je posledica hronično poremećenog metabolizma, pa se, logično, može i lečiti i samo hranom ukoliko bi ona delovala tako da može da uništi kancerogene ćelije, zaustavi kancerogene procese, podigne imuni sistem i vrati metabolizam u normalu.

Ovo je moguće **samo sa hranom koja sadrži nutrijente koji uništavaju ćelije kancera.**

Evo samo nekoliko nutrijenata iz povrća za koje se do sada zna da deluju pogubno na ćelije kancera: sirova šargarepa (alfa karotin, beta karotin, Vitamin E...), sirove brokule (sulforafani/izotiociinati), sirovi kupus (izotiociinati), zelena špargla (saponini), cvekla (proantocianidini), začim turmerik (kurkurmin)...

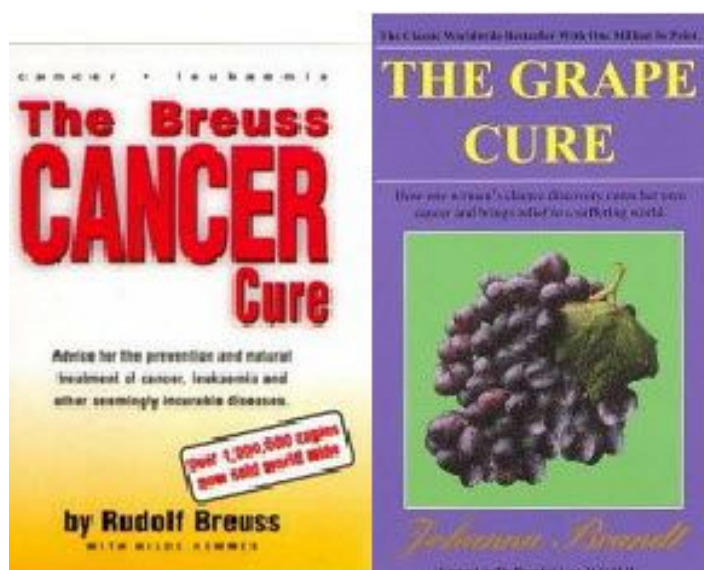
Ovakav način lečenja traži veoma precizno definisan jelovnik, a ne nasumice izabrane sirove namirnice ili makrobiotiku.

Pored toga važno je i gde se nalazi kancer i u kom je stadijumu, koliko je oslabljen imuni sistem, u kakvom je stanju čitav organizam, odnosno koliko energije je u stanju da odvoji za varenje hrane. Sirova hrana traži više energije da bi se apsorbivala, nego kuvana.

Dakle, ne postoji univerzalna dijeta za kancer već se ona prilagođava svakom pacijentu posebno. Ono što se pokazalo uspešno kod nekog, ne mora da znači da će delovati kod svakog.

Nije dopustivo ni mešanje različitih dijeta, ukoliko ne poznajemo tačno način kako dijeta „radi“.

Zato se pre primene određene dijete moramo strogo upoznati sa onim što autor dijete nalaže. I to ćemo proučiti iz knjige sa protokolom.

Pravljenje adekvatnih antikancerovnih dijeta je poslednjih decenija dalo veoma dobre rezultate. Ima slučajeva i gde su i sami oboleli uspeli da sebi sprave efektnu recepturu i promenom u ishrani sami se izleče. Ali, ovakav pristup je bio, ipak, samo slučajnost. Nasumice tražiti lek menjajući ishranu može biti ponekad kobno gubljenje vremena.

Takođe, treba znati da **pojedini antikancerovni nutrijenti ne idu sa nekim drugim nutrijentima i može doći do njihovog konflikta pri čemu se antikancerovni efekat oslabi ili potpuno poništi.**

Dakle, hrana jeste lek, ali samo kada se tačno zna šta se unosi i kako to deluje na kancer.

KAKO DELUJE ANTIKANCEROZNA ISHRANA

Za razliku od uzimanja klasičnih (alopatskih) medikamenta gde se često propisuje da određeni lek ne sme da se uzima u kombinaciju sa nekim drugim ili na primer u kombinaciji sa alkoholom - sve ono što nije zabranjeno ostaje dozvoljeno u vreme terapije. Sa antikancerovnom dijetom nije tako.

U terapiji kancera se uzima **samo ono što je propisano** i na način kako je propisano i **ništa više izvan toga.**

Sve antikancerovne dijete se prave strogo vodeći računa da se nutrijenti u njima koji deluju kao ubice kancera kombinuju tako da se time njihovo dejstvo pojačava. Vremenom tako dolazi do kumulativnog efekta.

Ukoliko neki nutrijent ovo ometa i efekat razblažuje on smanjuje kumulativni efekat. Taj kumulativni efekat traži 3 do 5 nedelja striktno propisane dijete.

Na primer u svim antikancerovnim dijetama se moraju izbeći svi hlorini. To znači da se ne može koristiti hrana dopunjana vodom sa česme ili pripremljena u takvoj vodi. Hlorin uništava mnoge antikancerovne fitonutrijente i tako oštećena hrana se ni na koji način u procesu varenja ne može povratiti u oblik koji je imala. Takođe se ne smeju piti sokovi razblaženi vodom sa česme (hlorisanom ili fluorisanom). Na primer u "Brantovoj voćnoj dijeti" ne može se sok od sveže ceđenog voća zameniti kupovnim sokom iz flaše.

Sa ovog aspekta sva hrana koju unosimo u organizam deli na:

1. **Onu koja jača kancer i mikrobe u ćeliji kancera ili u telu.** To su: rafinisani šećer, rafinisano brašno, gazirana pića, mlečni proizvodi...

2. **Hrana koja je uzročnik kancera** (transmasne kiseline – margarin, pomfrit i sva druga procesovana hrana, aspartam – veštački zasladaivač u dijeteteskim napicima, nutra sweet, MSG, višemasne nezasićena ulja, kao ulje kukuruza, i sl.)

3. **Hrana koja direktno ometa tretman za rak** (hlorin, fluorid, alkohol, kafa...)

4. **Hrana koja ometa i iscrpljuje imuni sistem** jer ga tera da se usredsredi na ubijanje kancerogenih proteina (teletina, ćuretina i uopšte previše proteina...)

5. **Hrana koja sadrži nutrijente koji ubijaju kancer**, zaustavlja širenje kancera ili na neki način pomaže u tretmanu protiv kancera kao sve vrste grejpa (pomorandže, mandarine, grožđe sa košticama i ljuskom), maline, jagode, brokule, karfiol, neke trave, šargarepa, ananas, badem...).

Videli smo da je rak uglavnom nastao zbog unošenja u organizam određenih supstanci koje su stvorile fundamentalno lošu biohemijsku reakciju zbog čega je ćelija postala kisela. Ovakva sredina je izuzetno dobra za formiranje mikroorganizama.

Iako u samom duvanu nije dokazano da postoje kancerogene supstance, u njemu se mogu naći gljivice koje tako udju u organizam i mogu napraviti kancer. Zato neki pušači obole od raka, neki ne. Neki obole, a da nikada nisu zapalili cigaretu. Nastaviti sa pušenjem u vreme tertmana je besmisleno.

Gljivice u organizmu su veliki problem za one koji sprovode antikanceroznu dijetu jer traže nutrijente u skladu sa svojim potrebama kako bi opstale. Tako traže nikotin, sladoled, pivo, fermentisanu hranu, šećer... Organizam tako oseća strahovitu potrebu da baš to jede. Pored toga gljivice uzimaju hranu zdravim ćelijama pa su ljudi, običnio pušači, napunjeni gljivicama često mršavi iako mnogo jedu.

Stavljati ove ljude na posebno rigorozan režim ishrane je za njih psihološki izuzetno teško.

Dijeta doktora Roberta O. Janga dizajnirana je tako da balansira pH vrednost u krvi i “ukloni” gljivice i plesan iz tela. Njegova dijeta potpuno isključuje voće, verovatno zbog šećera, i pokazala se veoma uspešnom i u konverziji kanceroznih ćelija u normalne koje su spremne da izvrše apoptozu. Bez glikoze kancerozna ćelija ne može da opstane.

Zanimljivo je da i šargarepa ima visok novo glikoze, ali sa njom će u kanceroznu ćeliju ući i nutrijenti koji ubijaju kancer, pa je tako šargarepa glavni sastojak skoro svih antikanceroznih dijeta sa povrćem.

Međutim, ako se napravi kombinacija sa povrćem takva da kancerozna ćelija može da uzme glikozu iz nekog drugog izvora u čijem molekulu nema otrovnih supstanci, ona će se nahraniti i time je tretman oslabljen.

To znači da se **ne sme uzimati povrće ili voće koje sadrži visok nivo glikoze, ukoliko istovremeno tu nisu sadržani nutrijenti koji ubijaju kancer.**

Idealno je zato da **sto posto svega što se jede u tretmanu protiv kancera bude u kategoriji onoga što nutrijentima ubija kancer.**

SIROVA HRANA

Najbolji izvor nutrijenata koji deluju ubitačno na kancer sadrži sirova hrana. Kuvanjem se unštava najveći deo enzima u hrani. Hrana sadrži neophodne enzime za varenje kako bi se hranjivi sastojci iz čitave mase izdvojili. Kuvanjem se stvara situacija da organizam traži mnogo više količinski hrane da bi mogao da izdvići dovoljno potrebnih nutrijenata.

Posebano je beskorisno pasterizovano mleko jer je u njemu praktično uništeno sve zbog čega je ono vredno pijenja.

Iako je tačno da su neki nutrijenti kuvanjem spremniji za unošenje u organizam, danas ipak prevladava mišljenje da je mnogo bolje jesti sirovo voće i povrće nego kuvano.

Kuvaju se uglavnom mahunarke pasulj, sočivo, grašak...

Svaka dijeta za lečenje od raka je zato zasnovana na sirovoj hrani. Izuzetak se pravi samo kod obolelih u završnom stadijumu kancera čiji je organizam toliko iscrpljen da nisu u stanju da vare sirovu hranu jer bi time potrošili mnogo više energije nego što bi je dobili. Za njih se zato preporučuje makrobiotika sa kuvanim supama i posebnim dodacima koji sadrže enzime. Na primer hranjiva formula "Barely Power" sadrži sve enzime i to je hladnoprocesiran proizvod. Postoji i "SON Formules" koja je namenjena izuzetno slabim pacijentima jer su u njoj nalaze aminokiseline koje uopšte ne zahtevaju energiju da bi se u organizmu procesuirale. Tako "Barley Power" puni organizam enzimima, a "SON Formules" amino kiselinama.

I dijeta u lečenju raka "Laetrilom" zasnovana je na sirovoj hrani s tim što je glavni sastojak u svim namirnicama uvek [vitamin B17](#). Poznato je da njega najviše ima u košticama biljaka iz roda ruža, a najviše u košticama kajsije (u bademu) . Ali, zbog enzima, kako bi se B17 bolje procesuirao mora se pojesti i plod.

"Jedenje kuvane hrane sprečava imuni sistem da radi na onomu što je zaista važno u održavanju zdravog i mladog tela. Mi iscrpljujmo imuni sistem kada on mora da se bori sa neprirodnom kuvanom hranom, hemijski baziranim dodacima hrani, pesticidima, herbicidima, fungicidima, hormonima (u mesu, živini i mlečnim produktima) i brojnim drugim toksinima koje svakodnevno unosimo i varimo ih, udišemo ili absorbujemo kroz kožu. Kada nam je imuni sistem zaista potreban da nas održi (kada se organizam suoči sa bolešću ili se razvije u njemu neka infekcija) njemu nedostaja snaga da se svom silinom odupre".

Tada se medicina bavi nastojanjima da ojača imuni sistem. To ojačavanje, međutim, traži vreme, a oboleli od raka ga često nemaju. Jednostavno, kuća se ne zida kada počinje oluja.

Hrana koju treba izbeći u antikanceroznom tretmanu su: životinjski produkti, posebno proteini i masti, posebno kuvano meso, jaja, mleko itd. Ponekad se dozvoljava buter zbog njegovih masti. Moraju se izbeći svi rafinisani šećeri i skrob, ugljeni hidrati, ulja. Treba jesti samo sirovo voće i povrće i sokove i kaše.

SOKOVI I KAŠE

Ceđenjem voća i povrća nutrijenti koji ubijaju kancer se istisnu iz vlakana i tako se lakše vare. Na taj način ćelije konzumiraju mnogo više nutrijenata količinski. Tako je i kumulativni efekat kod ubijanja kancera jači. Vlakna su dobra za probavu i takođe se uzimaju.

Loša strana pravljenja soka je što se nutrijentui ne iscede iz kore i zrnevlja, posebno kada se teži konzumiranju vitamina B17, koji je ubica kancera broj jedan. Zato se u mikseru izmrve i koštice i ljuska. To se ne odnosi i na tvrdi deo koštice kajsije i breskve koje su ipak prejake, ali koštice grožđa, jabuke, kruške se uzimaju.

Kada se koristi dijeta povćem gde je glavni sastojak šargarepa treba istaći da je 950 grama šargarepe minimum dnevne količine da bi dijeta imala efekta. Manja količina nema nikakve svrhe. Obično se koristi oko 2 kilograma šargarepe.

Do sada je izvesno da je šargarepa najbolji borac protiv kancera. Pitanje je samo da li se u njoj nalaze svi nutrijenti koji bi iz [dobrog zemljišta tu morali da se nađu](#).

Za sada se najviše veruje da tu moć šargarepi daju pigmenti nazvani karotenoidi (beta karotin je u ovoj grupi) što im daje i narandžastu boju.

Postoji svedočenje pacijenta koji je potpuno izlečio rak grla samo sa sokom od šargarepe. Pacijent nije jeo ni pio ništa drugo osim soka od šargarepe i prirodne izvorske vode (nikako gazirane ili sa česme).

Najmanje 80 posto soka od povrća mora biti sastavljano od povrća koje ima nutrijente koji ubijaju kancer.

Ovi tretmani imaju efekat kada se koriste u smislu posta odnosno kada se u periodu od 3 do 5 nedelja koriste samo takvi sokovi i kaše i NIŠTA DRUGO.

MEŠANJE POJEDINIH DIJETA NASUMICE MORA BITI ISKLJUČENO.

Zato se za svaku dijetu mora konsultovati originalna receptura, koju je propisao autor dijete. Mnogi dodaju, izbacuju na svoju ruku pojedine sastojke i to nije antikancerozni tretman.

BROJSOVA DIJETA

Poularna Bojsova dijeta zasnovana je upravo na ovakvom rigoroznom postu koji traje 42 dana. Za podizanje imuniteta Brojs je napravio i specijalan čaj. U svojoj knjizi "The Breuss Cancer Cure"

Brojs obrazlaže tačno svoju dijetu zasnovanu isključivo na povrću. On je smatrao da kancerodne ćelije opstaju samo dok imaju na raspolaganju proteine, a pošto su one energetski već oslabljene sokovi sadrže oko 55% cvekle, 20 % šargarepe, 20 % korena celera, 3 % paradajza, 2 % rotkvice itd.

Vebster Ker, međutim, misli da je Brojsova dijeta uspešna jer se u njoj evidentno ne nalazi glikoza i drugi šećeri.

Sa druge strane, mnogo dobrih namirnica sadrži značajne količine vitamina K. On je neophodan za zgrušavanje krvi, ali previše vitamina K doprinosi stvaranju krvnih ugrušaka u određenim situacijama. Zato u ovim dijetalnim formulama ne sme biti više od 30 posto hrane koja ima visok nivo vitamina K. To se odnosi na količinu brokula, prokula, kupusa, kelja (zeleni delovi) spanaća, repe (lišća), endivije (žućanice), vrste luka (zeleni ljutika), zelena salata, lišće senfa itd.

VOĆNA DIJETA

Dok se dijeta povrćem generalno zasniva na uskraćivanju nutrijenata neophodnih kancerodnoj ćeliji i njenom izgladnjivanju, voćna dijeta ima koncept hranjenja nutrijentima koje kancer ne podnosi.

Evo koje su supstance u voću do danas otkrivene da ubijaju kancer:

Sirovi ananas (bromelain i peksosidaza), crno grožđe sa kožicom i smenekama (preko tuce supstanci, a najjača je vitamin B17), koštice kajsije (vitamin B17), jagode, crvene maline i kupine (vitamin B17 i elagična kiselina, borovnice (elagična kiselina, antrocianini,)

Najpoznatija je Brant voćna dijeta (po Johani Brant) koja ima četiri faze. I ovde najmanje 80 posto voća u dijeti mora biti od voća koje sadrži supstance koje ubijaju kancer. Mleko koje se koristi je isključivo sirovo masno mleko (ne pasterizovano). Njena knjiga se u originalu zove "The grape cure".

Za pojačavanje ovog recepta koriste se egzotične voćke manogostin, noni i goji, graviola i papaja.

Papaja, graviola i noni.

Kako deluje elagična kiselina?

„Zdrava ćelija ima normalan životni ciklus približno 120 dana pre nego što odumre procesom apoptoze. Telo zamenjuje izumrle ćelije sa zdravim ćelijama. Suprotno ovome, ćelija kancera odbija da izvrši apoptozu. Razmnožava se deobom 4, 8, 16, 32... U laboratorijskim testovima elagična kiselina je učinila da kancerodna ćelija prođe kroz ciklus apoptoze pri čemu se ne oštećuju zdrave ćelije”.

“Pacovi koji su konzumirali 5 do 10 posto zamrznutih sušenih crnih kupina ili jagoda pokazali su izuzetno smanjen rast prekanceroznih ćelija i tumora”.

Graviola i papaja su plodovi sa drveća koje raste u Južnoj Americi . Zna se da papaja blokira proizvodnju ATP molekula i tako snižava napon u ćelijama organizma , a pošto kancerозна ćelija inače ima nizak električni napon to je ubija. Papaja, međutim, deluje ovim i na neke od brzorastućih ćelija (visokog ATP) u organizmu iz kojih se formira fetus, pa nije dobro da je uzimaju u velikim količinama trudnice. Posebno ne kao antikanceroznu dijetu. Te ćelije “trofoblastne” su veoma slične kanceroznim. Takođe, nutrijenti papaje teže ka brzorastućim ćelijama u crevima.

Papaja i graviola su u srodstvu pa je verovatno isti efekat i kod gravirole. Obe jačaju imuni sistem.

Važno je uzeti svežu graviolu ili papajua, pre nego flaširanu (koliko je to ovde moguće). Pored sokova sve navedeno voće i povrće se može jesti i sirovo. Tako će se organizam snabdeti masom i vlaknima.

Na kraju dodajmo da moćni farmaceutske kartel može zarad sopstvenih interesa pokušati da kompromituje ovakav način lečenja popularisanjem preko globalnih medija, visokotiražnih knjiga i medicinskih revija **falš dijete**. One su slične Brojsovoj ili Budvig dijeti, ali nisu iste. A samo jedan neadekvatan sastojak može sve srušiti. Za sada su se ove dve dijete, kao i terapija vitaminom B17 , u nezavisnim istraživanjima, najviše pokazale efikasnim.